

Flattiviesti

3 • 2017

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry
Finska flatcoated retrieverklubben rf

FLATTIVIEСТИ

PÄÄTOIMITTAJA

Mari Mamia

TOIMITUSSIIHTEERI

Anu Numminen

TAITTO

Essi Tenho

TOIMITUSKUNTA

jalostus-, näyttely-, mejä- ja nou/nome-
toimikunnat, hallitus sekä kaikki jäsenet

KANNEN KUVA

Heli Pitkäjärvi

FLATTIVIESTIN MATERIAALI

flattiviesti@gmail.com

VALIOILMOITUKSET, PK- JA TOKO-TULOKSET

Teija Kuusela (flatti.valiot@gmail.com)

ILMOITUSKOOT

1/1 sivu: 210 mm x 297 mm

1/2 sivu: 210 mm x 148 mm

1/4 sivu: 105 mm x 148 mm

1/8 sivu: 105mm x 74 mm

Kasvattajaboksit: 78 mm x 44 mm

ILMOITUSHINNASTO JÄSENILLE

Mustavalko/harmaasävyilmoitus:

1/1 sivu: 56 €

1/2 sivu: 40 €

1/4 sivu: 32 €

1/8 sivu 15 €

Kasvattajaboksit: 15€/1 nro, 40€/vuosi

In memoriam -ilmoitukset: 15€

Valioilmoitukset normaalitaittoosassa ovat
ilmaisia.

Kennelilmoitusten materiaalin mukana tulee
lähettää maksukuitti sekä ilmoitus toimitukselle
mieluummin sähköpostilla. Väri-ilmoitushinnat
esim. joulumainoksiin ilmoitetaan erikseen.

AINEISTOPÄIVÄT (ILMESTYY)

Número 1 13.1.2017 (helmikuun loppu)

Número 2 31.3.2017 (toukokuu)

Número 3 18.8.2017 (syyskuun loppu)

Número 4 3.11.2017 (joulukuu)

AINEISTOVAATIMUKSET

Tekstiedostot Wordin .rtf, .doc tai .docx-muodossa.

Kuvat .tif tai .jpg -muodossa, res. 300 pix/inch.

Toimitus huomauttaa, että artikkeleiden

mielipiteet ovat kirjoittajien omia eivätkä

välttämättä Suomen sileäkarvaiset noutajat

ry:n hallituksen tai toimituksen. Flattiviestiin

kirjoitetussa jutussa on aina oltava kirjoittajan

oikea nimi ja yhteystiedot, jotka pyydettyäessä

jäävät vain toimituksen tietoon. Artikkeleiden

osittainenkin lainaaminen ilman toimituksen

ja artikkeleiden kirjoittajan lupaa on kielletty.

PAINOPIIKKA

Erweko Oy, Oulu

Tässä numerossa 3 / 2017

- 4 Pääkirjoitus
- 6 Kutsu yhdistyksen sääntömääräiseen
syyskokoukseen
- 7 Kutsu yhdistyksen 35-vuotisjuhliin
- 8 Rotumääritelmän tulkinta
- 12 Kesäleiri 2017
- 14 Juniorimestaruus ja Kisälli
- 20 WT-mestaruus
- 22 Mejä-mestaruus
- 27 Flattikalenteri 2018
- 28 TOKOn SM-kisat
- 32 Flattimestaruus
- 36 PM-mestaruus

- 38 Vanhat ja viisaat
- 42 Koiratanssi
- 46 Jouluilmoitukset

- 48 Uudet valiot
- 52 Kasvattajia
- 54 Yhteystiedot

Elokuu - sitä odotetaan kuin joulua. Noutajaharrastajalle tämä on se paras aika vuodesta: Kaislikko. Tumma suolampi. Hernepellon laita. Naamioverkko. Kyyhky- ja sorsajahtikausi kuumimmillaan ja koiramme elementissään. Toivotavasti iso osa koiristamme on päässyt tositoimiin ja toteuttamaan sitä tehtävää, mihin tämä hieno rotu on jalostettu.

Olethan sinäkin jo ilmoittanut flattisi Facebookissa toimivaan, valtakunnallistakin huomiota nautaneeseen noutajapörssiin, jossa noutajaa kaipaavat metsästäjät ja metsästäjää kaipaavat noutajat kohtaavat? Vaikka sorsastuksen aloitus on joka vuosi samaan aikaan ja vaikka metsästyskausi noutajan kanssa jatkuu joka vuosi helmikuun loppuun asti tai pidempäänkin koiran ja metsästäjän innosta sekä koulutustason monipuolisuudesta riippuen, on noutaja- ja kennelkenttä kuitenkin muutostilassa.

Omassakin rotujärjestössämme muutoksia on ollut roppakaupalla. Juhanuksen aikoihin rotujärjestön puheen-

johtaja ilmoitti henkilökohtaisista syistä joutuvansa jättämään puheenjohtajakautensa kesken. Tilanne ei tietenkään ollut varapuheenjohtajan silmin mitenkään herkullinen, repiä nyt itsensä lokoisista kesälomatunnelmista rotujärjestön johtoon. Mutta vaihtoehtoa ei siinä tilanteessa ole: se mitä on luvattu hoitaa, on hoidettava. Siksi hallitus valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajan - astumaan puheenjohtajan tilalle tilanteen niin vaatiessa. Kiitän hallituksen ja koko jäsenistön puolesta Tiina Sudensalmea suuresta työstä rotujärjestön puheenjohtajana viimeisten kahden ja puolen vuoden aikana.

Melko pienen rotumme melko pieneenä rotujärjestönä emme ehkä ole aivan riittävän aktiivisesti miettineet miten vastaamme noutaja- ja kennelkentän muutokseen, tai mitä haluamme rotujärjestönä olla tulevaisuudessa. Suomen kennelliiton hallitus veti viime vuoden lopulla aivan kalkkiviivoilla pois ehdotuksensa Kennelliiton uusista säännöistä, jotka olisivat toteutuessaan voineet vaikuttaa myös meihin pieniin rotujär-

jestöihin. Saimme näin lisää aikaa tehdä ratkaisuja ja suunnitelmia tulevaisuudelle. Aikaa ei silti ole loputtomasti. Tulevaisuudelle olisikin keskeisen tärkeää muodostaa strategia, suuntaviivoja sille, mitä me rotujärjestönä haluamme tulevaisuudessa olla ja mitä me haluamme rotumme olevan tulevaisuudessa.

Suomen Noutajakoirajärjestön jäsenjulkaisu Nuuskun (4/2016) pääkirjoituksessa pohdittiin noutajakoiratoiminnan yhteistä suuntaa. Kirjoituksessa mietittiin, miten eri noutajarotujärjestöjen päällekkäisiä toimintoja voitaisiin karsia ja nostettiin esiin monien järjestöjen ongelma tarpeellisten resurssien, ajan, rahan ja henkilöiden löytymiselle. Kirjoituksen punaisena lankana oli nostaa lajiliittoajatusta taas pinnalle. Herättää noutajakenttää pohtimaan olisimmeko valmiit yhteisen lajiliiton tielle. Oma rotujärjestömme on viimeisen vuoden ollut ilman NOME-toimikunnan vetäjää, emmekä ole vielä löytäneet kovasta yrityksestä huolimatta henkilöä tähän tehtävään. Mistä tämä kertoo? Rodunomaisia lajeja harrastetaan kui-

tenkin edelleen rotumme piirissä ahkerasti. Olisiko tuosta lajiliittoajatuksista ratkaisuksi tähän, ainakin omaa rotujärjestöämme piinaavaan, huutavaan henkilöresurssivajeeseen? Vähentyisivätkö byrokratia ja päällekkäiset toiminnot, vai toisiko lajiliitto mukanaan vain lisää uusia ja erilaisia ongelmia?

Flattimestaruus jouduttiin tänä vuonna organisoimaan kokonaan uudestaan erittäin pikaisella aikataululla. Kesäleirillä järjestettiin Juniorimestaruus ja Kisälli, Flattimestaruus järjestetään omana tapahtumanaan syyskuun alussa Keuruulla. Kunnia siitä, että tällä aikataululla kaikki saatiin järjestymään ja sujumaan moitteetta, kuuluu henkilöille Tarja Tuhola, Janne Järvinen ja Heidi Troberg. Mahtava tehotiimi! Kiitän myös jäsenistöä ja harrastajia ymmärryksestä ja joustavuudesta tilanteesta. Se tehtiin mitä tehtävissä oli - ja hyvin tehtiinkin! Onnittelut juniorimestari 2017 Akane Miura & skn Nonarkin Formica Fusca sekä Flattikisälli 2017 Anu Sinkkonen & skn Biehan Ilo.

Tapahtumana kesäleiriin yhdistetty mestaruuskoe sujui niin hienosti, että keskusteluun nostettiin mahdollisuus järjestää Flattimestaruus jaettuna myös ensi vuonna: Kisälli omana tapahtumanaan kesäleirin yhteydessä ja Juniorimestaruus ja Flattimestaruus omana tapahtumanaan syksymmällä. Tästä ei vielä ole päätöksiä. Tärkeintä olisi saada koottua mahdollisimman pikaisesti NOME-toimikunta, joka voisi alkaa työstämään niin flattimestaruutta, kuin muitakin nome-tapahtumia tulevalle vuodelle. Olisiko juuri sinä tuleva nome-toimikunnan vetäjä? Ilmianna itsesi!

Järjestön sääntömääräinen syyskokous järjestetään marraskuun 18. päivänä Wuolteen kartanossa, Hämeenlinnassa. Syyskokoukseen ovat tervetulleita kaikki Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n jäsenet. Toivon mahdollisimman suurilukuista joukkoa kokoukseen vahvistamaan järjestön toimintaa, sekä henkilövalintoja tulevalle vuodelle. Olen itse ilmoittanut olevani käytettävissä järjestön puheenjohtajan tehtävään tulevalle kaudelle, mikäli jäsenistö niin äänestää. Kokouksen jälkeen juhliin rotujärjestön 35-vuotisjuhlaa rennosti, hyvän ruuan merkeissä ja elävän musiikin tahdissa, erinomaisessa seurassa ystäviä tavaten. Toivon, että mahdollisimman moni pääsisi osallistumaan myös juhliin. Juhlatoimikunta tekee parhaansa järjestäköön unohtumattoman tilaisuuden,

mutta juhlaväki tekee lopullisen juhlan. Siis kannat kattoon, ja juhliin niin kuin ennen vanhaan!

Ennen marraskuuta järjestöllämme on vielä useita tapahtumia. Mejämasteraruus ratkotaan elokuun loppuun Virtsalla, Flattimestaruus heti perään syyskuun alussa Keuruulla. Sileäkarvaisten noutajien pohjoismainen mestaruus (NOME-A ja NOME-B) ratkotaan lokakuun puolivälissä Raaseporissa, Norby Gårdissa. Monelle tärkeä jahtikausi, hirvenmetsästys pyörähtää käyntiin.

Toivotan jäsenistöllemme kuumia piippuja ja onnistuneita noutoja. Toivon maailman kauneimman luonnon tarjoamia unohtumattomia elämyksiä. Siellä on suomalaisen hyvä olla. Metsällä. Tulilla erämaassa, luonnossa. Toteuttaa ikiaikaista suomalaista ja hyvää elämää koiran - ja nimenomaan flatin kanssa.

Mari Mamia

OSOITTEEN MUUTOKSET

Osoitteen muutoksesta voi ilmoittaa järjestön nettisivuilla www.flatti.net tai sähköpostitse jasenasiat@flatti.net

Muistathan ilmoittaa myös sähköpostiosoitteesi.

JÄSENMAKSUT 2017

varsinainen jäsen 25 €
perhejäsen 6 €
pentuejäsen 10 €
liittymismaksu 15 € (ei koske pentuejäseniä)

Kasvattajan liittäessä uudet pentujen ostajat järjestön pentuejäseniksi kasvattajalle annetaan tarvikemyynnin pentupaketista 10 % alennus.

Uusi pentuejäsen saa lahjakortin, jolla hän saa ensimmäisestä tarvikemyynnin ostosta 10 % alennuksen.

KUVAPANKKI

Flattiviestin toimituksella on kuvapankki, jonne jokainen voi ladata omia flattikuviaan rotujärjestön käyttöön (Flattiviesti, nettisivut, kalenteri). Jokaisessa julkaistussa kuvassa mainitaan kuvaajan nimi.

Kuvapankin löydät järjestön nettisivuilta www.flatti.net

SUOMEN SILEÄKARVAISET NOUTAJAT RY:N TILITIEDOT

Tarvikemyynti:
FI45 5620 0920 4247 35 / OKOYFIHH

Jäsenmaksut:
FI23 5620 0920 4247 43 / OKOYFIHH

Yleistili (näyttely, nome, muut):
FI28 5620 0920 4247 50

•••••
Löydät meidät myös
Facebookista

•••••
[www.fb.com /
suomensileakarvaiset.
noutajatry/](http://www.fb.com/suomensileakarvaiset.noutajatry/)
•••••

KOKOUSKUTSU

SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN SYYSKOKOUS

Aika	18.11.2017 klo 15.00
Paikka	Wuolteen kartano Pokkarintie 35, 14700 Hauho

Esityslista:

1. Kokouksen avaus
2. Kokouksen työjärjestyksen hyväksyminen
3. Valitaan kokoukselle puheenjohtaja ja sihteeri
4. Valitaan kaksi (2) pöytäkirjantarkastajaa
5. Valitaan kaksi (2) äänenlaskijaa
6. Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus
7. Valitaan hallituksen puheenjohtaja seuraavaksi kalenterivuodeksi
8. Valitaan hallituksen varsinaiset jäsenet erovuorossa olevien tilalle sekä seuraavaksi kalenterivuodeksi kaksi (2) hallituksen varajäsentä.
9. Valitaan kaksi (2) tilintarkastajaa ja heidän varajäsenensä
10. Määrätään liittymismaksun, varsinaisen jäsenen sekä perhejäsenen jäsenmaksun suuruus seuraavalle kalenterivuodelle
11. Päätetään tarvittavat toimikunnat ja valitaan niille puheenjohtajat
12. Esitetään toimintasuunnitelma ja talousarvio seuraavalle toimintavuodelle 2018
13. Valitaan edustajat Suomen Kennelliitto ry-Finska Kennelklubben rf:n kokouksiin.
14. Käsitellään hallituksen tekemät esitykset ja aloitteet
15. Käsitellään kokouksen hyväksymät muut asiat ottaen huomioon yhdistyslain 23§:n määräykset
16. Muut mahdolliset asiat
17. Kokouksen päättäminen

Tervetuloa!

Suomen Sileäkarvaiset noutajat ry:n 35-vuotisjuhla

lauantaina 18.11.2017

Wuolteen kartanolla, Pokkarintie 31, 14700 Hauho

Syyskokous alkaa klo 15 ja juhlat klo 18.

Illalliskortin hinta: 50€

sis. ruokajuomat, alkupaljat ja jälkiruoka-avecit

Tilaisuudessa jaetaan ansiomerkit.

Bändi m.a.i.s.k

www.facebook.com/majsktheband/

Majoitus:

2 ja 3 hengen huoneet 39€/hlö, yhdenhengenhuonelisä +25€
kokoä oma huonekaveriporukka

Koirat ovat tervetulleita!

Varaukset ja kyselyt:

Marika Strang, marika.strang@gmail.com, p. 040-594 2629

Ilmoittautuminen 1.10.-31.10.2017

Ilmoittautumislomake löytyy
rotujärjestön nettisivuilta: www.flatti.net

Ilmoittautuminen on sitova!

Ilmoittautumisen yhteydessä on toimitettava kuitti maksusta.

pukukoodi: Smart casual

ROTUMÄÄRITELMÄ JA SEN TULKINTA

Kuvat ja teksti: Riitta Niemelä

Jokaisella rodulla on ns. rotumääritelmä ja rotumääritelmillä on aina oma kotimaansa eli maa, jonka tehtävänä on luoda ja tarvittaessa muokata rotumääritelmää. Kansainvälinen Kennelliitto (FCI) on tehnyt perusrungon rotumääritelmälle, jonka pohjalta eri rodut rotumääritelmässään kuvataan. Näin rotumääritelmät ovat helposti luettavissa ja verrattavissa keskenään. Rotumääritelmän tulkinta sen sijaan ei aina olekaan kovin helppoa.

Mikä rotumääritelmä on ja miksi selainen on luotu?

Rotumääritelmä on sanallinen kuvaus siitä, miltä rodun tulee näyttää ja se on myös kuvaus rodun luonteesta, käyttäytymisestä ja käyttötarkoituksesta. Rotumääritelmä erottaa toisistaan kaikki tuntemamme rodut. Rotumääritelmä on 'malli', mitä kasvattaja seuraa omassa jalostustyössään pyrkiessään kasvattamaan rotumääritelmän mukaisia yksilöitä. Se on myös työkalu ulkomuototuomarille hänen arvioidessaan koiria näyttelykehässä.

Rotumääritelmät ovat perintö vuosikymmenien ja -satojen takaa, jolloin kasvattajat jalostivat koiria erilaisiin käyttötarkoituksiin kuten esimerkiksi vartiointi, reen vetäminen tai metsästys. Jotta koirat pystyivät suoriutumaan vaadituista tehtävistä, niiltä vaadittiin tiettyjä fyysisiä ja psyykkisiä ominaisuuksia. Nämä erilaiset vaatimukset ovat olleet pohjana sille, että tänä päivänä meillä on hyvin laaja kirjo erilaisia rotuja erilaisiin tehtäviin – vaikeivat ne kaikki enää olisikaan alkuperäisessä käyttötarkoituksessaan. Rotumääritelmä myös kertoo koiraa hankkivalle niistä ominaisuuksista, joita kyseisen rodun yksilössä on odotettavissa.

Rotumääritelmän historiaa

Varhaisimmat rotumääritelmät ovat 1800-luvulta. Tuolloiset kasvattajat olivat kiinnostuneita määrittelemään koiriensä ominaispiirteitä sekä kuvaamaan toivottuja ominaisuuksia omissa roduisaan. Onkin hyvä muistaa, että tuolloin kaikki koirat kasvatettiin johonkin käyttötarkoitukseen: terrierit menemään

luolaan ja ajamaan riista sieltä ulos, ajo-koirat jäljestivät riistaa hajuaistin avulla, vinttikoirat näön avulla, paimenkoirien tehtävänä oli auttaa paimenta pitämään lauma hallinnassa – siihen on tarvittu mm. luontaista ketteryyttä ja myös säänkestävä turkki, työkoirien tehtävä oli mm. vartiointi, etsintä ja pelastustehvät.

Myös noutajat ovat olleet rotuja, joiden tehtävänä on ollut auttaa isäntää saamaan ruokaa pöytään. Ne ovat ensisijaisesti noutaneet ammutun riistan isännälleen, mutta niitä on spanieleiden ja kanakoirien ohella käytetty myös riistan etsimiseen ja ylös nostamiseen. Näistä tehtävistä suoriutuakseen noutajilta on jo alun alkaen alettu vaatia tiettyjä psyykkisiä ominaisuuksia, kuten esim. luontainen nouto- ja uimahalu, hyvä hermorakenne ja helppo koulutettavuus, pehmeä nouto-ote sekä hyvä yhteistyö isännän kanssa. Näiden lisäksi metsästysolosuhteet ja maastot toivat omat vaatimuksensa fyysiselle rakenteelle – sen tuli kestää vaihtelevassa maastossa, erilaisissa sääolosuhteissa, kylmässä

vedessä jne. Nämä ominaisuudet ovat edelleenkin niitä, joita me omalta koiraltamme toivomme ja ne ovat niitä, mitkä tekevät flatista juuri sen flatin ja ne ovat niitä, joita ulkomuototuomari lyhyen hetken ehtii näyttelykehässä arvioida.

Rotumääritelmän tulkinta näyttelykehässä

Rotumääritelmä antaa kuvauksen rodusta ja tuomarin tehtävänä kehässä on arvioida, kuinka hyvin kukin koira vastaa rotumääritelmän luomaa kuvaa rodun ihanneyksilöstä. Jos koirassa tai koirissa on liioiteltuja ominaisuuksia, se on tuomarin huomioitava ja niihin arvostelussaan puututtava. Tämän päivän tuomarikoulutuksessa kiinnitetään erityisen paljon huomiota koirien terveyteen sekä hyvinvointiin ja siksi tuomari pyrkii arvostelussaan huomioimaan, ettei koirissa ole liioiteltuja piirteitä. Ohjenuorana arvostelussa onkin terveys, hyvinvointi ja rotutyypin yhdistettynä tasapainoisuus.

Sileäkarvaisen noutajan rotumääritelmän vastuumaa on Iso-Britannia. Sileäkarvainen noutaja kuuluu FCI-ryhmään 8 (noutajat, ylösajavat koirat ja vesikoirat, alaryhmä 1 noutajat). Rodulta vaaditaan käyttökoetus. Rotumääritelmä on hyvin englantilainen eli melko suurpiirteinen ilman tarkkoja yksityiskohtia ja runsasta virheluetteloa. Flatin rotumääritelmää on vuosien varrella silloin tällöin tarkisteltu ja viimeisin suomenkielinen versio on vuodelta 2010.

Jokainen tuomari tulkitsee rotumääritelmää kehässä omalla tavallansa, vaikka he ovatkin käyneet saman koulutuksen. Absoluuttista totuutta ei ole ja tuomarin on vain pyrittävä näkemään, kuinka hyvin koira rotumääritelmää vastaa. Käytännössä näyttelyssä yhdelle koiralle on aikaa kolme-neljä minuuttia ja siinä ajassa on arvostelu tehtävä.

Tässä artikkelissa on kommentoitu rotumääritelmää paloiteltuna. Kommenttien lähteinä on suomalaisille ulkomuototuomareille suunnattu koulutusmateriaali (Kirsi Nieminen ja Riitta Niemelä), Flat-coated Retriever Society'n 'Extended Breed Standard' (Becky Johnson) sekä Jane Jonesin ja Glenys Gwilliamin pitämä seminaari 23.4.2017.

KÄYTTÖTARKOITUS: Noutaja

YLEISVAIKUTELMA: Keskikokoinen, iloinen, eloisa koira. Älykäs ilme. Voi-

makas olematta kömpelö, jalo olematta hontelo.

Sileäkarvaista noutajaa kuvaa rotumääritelmän virke "voimakas olematta kömpelö, jalo olematta hontelo" mitä parhaiten. Kultaisen keskitien löytäminen on erittäin vaikeaa ja tämän vuoksi voi esiintyä liian raskaita (mustia kultaisia noutajia) sekä myös aivan liian kevyitä setterimäisiä koiria. Flatilla pitää olla voimakas luusto, sillä se on ennen kaikkea noutava lintukoira. Se ei kuitenkaan saa tulla liian raskaaksi, koska silloin sen rodunomainen työskentely kärsii. Raskas flatti ei voi koskaan olla tyypillinen rotunsa edustaja, sillä silloin sen jalous katoaa.

Ollakseen jalo sileäkarvainen noutaja ei voi koskaan olla matalaraajainen. Rinnan syvyys verrattuna raajojen pituuteen on aikuisella koiralla noin yhden suhde yhteen. Sileäkarvainen noutaja kehittyy hitaasti ja on harvoin valmis ennen kolmatta ikävuottaan. Nuori koira antaa usein hontelon ja korkearaajaisen vaikutelman. Sileäkarvaisen noutajan jalouteen vaikuttaa myös rintakehän pehmeä muoto painottaen pituutta enemmän kuin liioiteltua syvyyttä ja leveyttä. Hontelo, liioitellun elegantti, setterimäinen koira ei myöskään ole tyypillinen flatti.

KORVAT: Pienet, kohtalaisen korkealle kiinnittyneet, tiiviisti päänmyötäiset.

Koko on aina suhteellinen käsite. Sileäkarvaisen noutajan korvat eivät ole minimaalisen pienet, vaan pienet verrattuna

keskikokoisiin. Usein koirassa yhdistyvät runsas löysä kaulanalusnahka, roikkuvat silmäluomet ja isot korvat. Suuret korvat saattavat olla myös alas kiinnittyneitä, mikä saa ilmeen helposti näyttämään setterimäiseltä. Flateilla näkee tuskin koskaan liian pieniä korvia.

KAULA: Pitkähkö ja kuiva, liittyy viistosti, symmetrisesti ja sulavasti lapoihin ja selkään, mikä mahdollistaa vaivattoman työskentelyn.

Liian paksu ja lyhyt kaula antaa sileäkarvaiselle noutajalle labradorimaisen kuvan. Liian pitkää ja kapeaa kaulaa ei tule myöskään ihannoida, sillä se taas antaa setterimäisen vaikutelman. Flatin kaulan pitää olla kuiva. Kaulan liittyminen vinosti oikea-asentoihin lapoihin ja lavan ja olkavarren kunnolliset kulmaukset mahdollistavat pitkät joustavat liikkeet.

RUNKO

LANNE: Lyhyt ja leveä. Pitkä, heikko lanne on vakava virhe.

RINTAKEHÄ: Syvä ja melko leveä. Eturinta selvästi näkyvä. Etummaisat kylkiluut melko litteät. Kylkiluiden kaarevuus on suurimmillaan keskikohdalla väheten takaosaa kohti.

Työskennellessään sileäkarvainen noutaja tarvitsee kestävyttä ja voimaa enemmän kuin nopeutta. Tämän vuoksi onkin tärkeämpää, että flatin rintakehä on pitkänomainen ja kohtuullisen syvä.

Ylhäältä katsottuna sileäkarvaisen noutajan runko muistuttaa hieman sukkulaa ja sillä on aina selvä vyötärö. Rungon pituus tulee pääosin rintakehän pituudesta ja lanteen tuleekin olla lyhyt ja vahva. Rintakehän ja lanteen pituuden suhde on karkeasti 80/20.

Sileäkarvaisen noutajan selkälinja on suora eikä se saa olla missään nimessä painunut ja pehmeä. Pitkä ja heikko lanne rasittaa selkää ja vie voimaa takaosasta. Lantio ei saa olla luisu, vaikkakin se on melko yleistä vielä tämän päivänkin flateilla. Hännän tulisi olla selkäviivan jatke, tosin ei välttämättä ihan yhtä suoraan kuin esim. kultaisilla noutajilla. Usein juniori-ikäisillä flateilla lantio on hieman luisu, mutta kun se saa lihaksistoa ja turkia, niin se näyttää huomattavasti paremmalta. Liian lyhyitä ja jyrkkiä lantioita ylös nousevine häntineen on myös jonkin verran.

Sileäkarvaisissa noutajissa näkee myös liian etupainoisia koiria, mikä pilaa flatille ominaisen linjakkuuden. Flatteja näkee näyttelyissä aivan liian lihavana ja löysinä ja tämä asia tulisikin näyttelykehän arvostelussa huomioida, sillä tuskinpa lihavat flatti voi olla elegantti ja tyylikäs

HÄNTÄ: Lyhyehkö, suora, luontevasti selkälinjan jatkona. Häntä heiluu eloisesti mutta ei saa nousta paljon selkälinjan yläpuolelle.

Häntä ei todellakaan saisi nousta paljokaan selkälinjan yläpuolelle, sillä muutoin se pilaa sivukuvan täydellisesti. Flateilla on melko paljon "iloisia" häntiä ja joskus jopa sellaisia, mitkä kääntyvät koukusi. On selvää, että urokset voivat hieman mahtaila, mutta viimeistään yksittäisarvoastelussa tulisi koiran kantaa häntänsä kauniisti. Flateilla on myös jonkin verran sellaisia häntiä, että hännän pää kaartuu hieman: Hännän kuitenkin tulisi olla suora ja se ulottuu kokeiltaessa kintereeseen.

RAAJAT

ETURAAJAT: Suorat ja kauttaaltaan hyväluustoiset.

KYYNÄRPÄÄT: Liikkuvat suoraan rungonmyötäisesti.

ETUKÄPÄLÄT: Pyöreät, voimakkaat ja tiiviit. Varpaat hyvin kaareutuneet, päkiät paksut ja vahvat.

Sileäkarvaisella noutajalla pitää olla hyvät etukulmaukset, sillä se mahdollistaa pitkän, joustavan askeleen. Yksi yleisimmistä virheistä rodussa on suora olkavarsi ja etuasentoiset lavat. Olkavarsi on yleensä kuitenkin riittävän pitkä. Usein näkee myös flatteja, joilla on löysät kyynärpäät ja pehmeät välikammenet.

TAKARAAJAT: Lihaksikkaat. Koira seisoo tasapainoisesti.

POLVET: Kohtuullisesti kulmautuneet.

KINTEREET: Kohtuullisesti kulmautuneet, matalat. Pihtikintereisyys on vakava virhe.

TAKAKÄPÄLÄT: Pyöreät, voimakkaat ja tiiviit. Varpaat hyvin kaareutuneet, päkiät paksut ja vahvat.

Sileäkarvaisella noutajalla tulee olla lihaksia! Kohtuulliset kulmaukset ovat riittävät. Kinner tulisi olla matala. Yleisimpiä virheitä rodussamme on juuri niukat takakulmaukset, korkea kinner sekä pihtikintereisyys. Ylikulmautuneita flatteja näkee harvemmin täällä Suomessa. Näyttelyissä näkee melko usein koiria, joilla on kovin suorat polvikulmaukset ja erittäin kapeat reidet. Pihtikintereisyyteen pitää suhtautua hyvin kriittisesti arvosteltaessa. Flatin pitää seisoa raajoillaan varmasti!

Sileäkarvaisilla noutajilla näkee harvoin rotumääritelmän mukaisia kypäliä. Pahimmillaan ne ovat pitkänomaiset ja hajavarpaiset sekä matalat ja eivät tällöin kestä rikkoutumatta, kun koira työskentelee vaativissa olosuhteissa. Kypäliä, joka on edes tiivis ja paksupäkiäinen, kestävä paremmin käytännön metsätyksessä, vaikka se olisi hieman pitkän-

omainen. Kypäliä voi vahvistaa liikuttamalla koiraa erilaisilla alustoilla (metsä, kivikot jne.), jolloin kypälien ja raajojen lihaksisto vahvistuu.

LIIKKEET: Vapaat ja sulavat, edestä ja takaa katsoen suorat.

Hyvin kulmautunut etuosa, oikea kaulan asento ja kohtuullisen hyvin kulmautunut takaosa mahdollistavat rotumääritelmän mukaiset liikkeet. Flatin liikkeiden tulee olla tehokkaat ja liikkeessä koira kantaa itsensä ryhdikkäästi. Yleisimpiä virheitä on lyhyt askel, ahtaat tai pihtikintereiset takaliikkeet sekä kaikki mahdolliset etuosan virheelliset liikuntamuodot. Jostain syystä flattien esittämisessä on yleistynyt nk. "hirttäminen" - olisikin tärkeää, että tuomari pyytäisi aina liikuttamaan koirat löysällä taluttimella, kuten rodun alkupe-
rämaassa tehdään.

KARVAPEITE

KARVA: Tiheä ja laadultaan hienosta keskivahvaan, mahdollisimman sileä. Häntä ja raajat hapsuttuneet. Aikuisen koiran valmis hapsutus viimeistelee tyylikkään ulkomuodon.

Karvapeitteen tarkoituksena on suojata koiraa sen työskennellessä maalla ja vedessä. Karvapeitteen tulisi olla sellainen, että se kuivuu nopeasti vesityön jälkeen. Vain pieni laineisuus on sallittua, mutta karvapeite ei saa missään nimessä kihartua. Karvapeitteen tulisi olla mahdollisimman sileä ja kiiltävä. Usein suositaan liian runsaita ja pitkiä turkkeja. Flatilla ei saa olla kultaisen noutajan karvapeitettä. Usein erittäin vahva ja pitkä turkki on melko laineikasta ja silloin koiran omistajalla on valtava työ suorita se näyttelykuuntoon. Maksanvärisillä flateilla on erittäin harvoin yhtä vahva karvapeite kuin mustilla, mutta silti niillä tulisi olla riittävästi karvaa ja myös hapsuja.

Karvapeitteestä ei voi puhua sivuamatta trimmaamista. Sileäkarvaisen noutajan karva tulee siistiä näyttelykuuntoon. Toisin sanoen korvista ja kaulasta ohennetaan karvaa, kypäliä siistitään ja häntä muotoillaan. Flatin kaulaa ei ajeta koneella paljaaksi, eikä sen vatsa- ja housuhapsuja muotoilla. Myös korviin tulisi jättää hieman karvaa pehmentämään ilmettä. Jos näyttelykehässä esitetään tällaisia ylirimmattuja koiria, tuomarin pitäisi siitä huomauttaa.

VÄRI: Musta tai maksanuskea.

Pienet valkoiset täplät tai yhtenäinen pieni läikkä eturinnassa ovat merkityksettömiä arvostelun kannalta. Maksanvärin tulee olla riittävän tumma. Joskus syntyy myös keltaisia pentuja, mutta niille näyttelykehässä annetaan laatuarvosteluksi hylätty.

KOKO JA PAINO:

IHANNEKORKEUS: Urokset 59 – 61,5 cm (23-24 tuumaa), nartut 56,5 - 59 cm (22-23 tuumaa)

HYVÄKUNTOISEN KOIRAN IHANNEPAINO: Urokset 27 - 36 kg, nartut 25 - 32 kg.

Koolla on suuri merkitys työskenteleville koirille. Liian suuri koira on helposti liian raskas, eikä näin ollen jaksa työskennellä vaativissa olosuhteissa pitkiä päiviä. Sileäkarvaisissa noutajissa on tällä hetkellä erityisesti urokset usein liian suuria. Myös liian pieniä ja hentoja narttuja esiintyy jonkin verran. Flatit tulisi aina mitata näyttelykehässä ja korkeus tulisi myös kirjoittaa arvosteluun.

Vaikka arvostelussa pääpaino on oikeassa rotutyypissä, tasapainoisuudessa ja jaloudessa, niin liian suuret koon ylitykset tai alitukset, tulisi näkyä myös lautupalkin-

nossa. Tärkeintä on se, että jos kehässä on kaksi samanarvoista koiraa, niin se, joka on lähempänä rotumääritelmän ihannekorkeutta, voittaa. Flatti on säilynyt edelleen dual-purpose koirana ja haluamme sen myös sellaisena säilyttää!

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin sekä kykyyn toimia perinteisessä käyttötarkoituksessa.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai arkuus
- Selvästi epänormaali rakenne tai käytäytyminen ovat hylkääviä virheitä.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin. Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.

"He is an extrovert and an optimist and the greatest of all tail-waggers, so pleased is he with life. His temperament is impeccable: he makes the most intelligent and kindly companion giving generously of himself to human race. He is always ready for fun, even when advanced in years, a canine Peter Pan."

Nancy Laughton

FLATTIEN KESÄLEIRIN KUVASATOA SURKEELTA

Teksti: Anu Numminen
Kuvat: Markku Kastepohja

Perinteinen rotujärjestön kesäleiri järjestettiin tänäkin vuonna jo tutuksi tulleella Surkeen matkailutilalla, joka tarjoaa loistavat puitteet tämän kokoluokan koiratapahtumalle. Tapahtuma järjestettiin tänä vuonna hieman normaalista poikkeavalla konseptillä, koska myös Juniorimestaruus ja FlattiKisälli oli päädytty järjestämään leirin aikana. Lisäksi leirillä järjestettiin myös metsästyskoirien jäljestämiskoe.

Yhtenä iltana järjestettiin Pohjanmaan lakeuksien edustajien toimesta spontaanit Olympialaiset kaavalla Pohjanmaa vastaan muu Suomi. Eikä kai tarvitse tässä erikseen kertoa, kuka ne turnajaiset voitti. Toisena iltana taas kisattiin pitkään ja mittailtiin kai jo aika tosissaankin damin heitossa. Tylsää hetkeä ei leirillä taaskaan ollut, joten eiköhän nähdä taas ensi vuonna!

Kokeiden lisäksi tarjolla oli myös monipuolista koulutusta loistavien kouluttajien ohjauksessa paitsi nomessa, myös mejässä, vesipelastuksessa, tokossa ja rally-tokossa. Väkeä oli paikalla todella mukavasti koko leirin ajan ja sekä majoitustilat että vaunupaikat olivat täynnä. Tarvikemyynissä oli paljon uusia kivoja tuotteita ja kauppa kävi.

Viikko sujui rattaosasti rennossa ja hyvässä flattihengessä: aamulla mentiin ajoissa koulutuksiin tai kokeisiin, välillä tankattiin Surkeen herkkuruokia, iltopäivällä lisää toimintaa koirille ja ohjaajille, sitten sauna ja lopuksi vielä illanviettoa grillailun ja seurustelun merkeissä.

Koska leirin ohjelma kaikkien oli tänä vuonna hieman poikkeuksellinen, tämä näkyi myös iltaohjelmassa: mm. perinteinen Open Show jätettiin tänä vuonna väliin, koska lauantaiaamuna järjestettiin Juniorimestaruuden ja Kisällin näyttelyosuus. Mutta mitä tekee flattiväki? No tietenkin juuri niin kuin koiransakin tekevät: improvisoi!

JUNIORIMESTARUUS 2017 JA KISÄLLI

Teksti: Mari Mamia, Riitta Koivisto

Kuva: Markku Kastepohja

Erinäisten sattumusten takia Juniorimestaruus ja Flattikisälli järjestettiin tänä vuonna omana tapahtumanaan rotujärjestön kesäleirin yhteydessä Surkeen matkailutilalla Jyväskylässä. Kisällin koeosuus järjestettiin kahtena päivänä pe-la ja Juniorimestaruus kisattiin lauantaina aamun näyttelyosuuden jälkeen.

Juniorimestaruuden ja Kisällin näyttelyosuus

Juniorimestaruuden ja Kisällin näyttelyosuus alkoi tuttuun tapaan kukonlaulun aikaan Surkeen leirikeskuksesta oikein aurinkoisessa ja kauniin kuulaassaässä.

Näyttelyosuudessa Kisällin koirat arvosteli Ulla Pietarinen Ruotsista ja juniorit Pirkko Oinonen, Kennel Pikes-tars. Kehät pyörivät varsin ripeästi, joten koeosuuksillekin päästiin lauantaina starttaamaan hyvissä ajoin.

Kisällin näyttelyosuuden kauneimmaksi Ulla Pietarinen valitsi Laura Rajakallion Almanza Between You and Me'n ja juniorimestaruuden kaunein oli Kaija Leinosen omistama Noanarkin Formica Fusca.

Juniorimestaruuden koeosuus

Juniorimestaruuden koepaikka oli tummavetinen metsälampi suon reunassa. Koe alkoi pienellä muistitehtävällä. Heti koirakon tullessa koealueelle, sille heitettiin muistiin varis maalle niin, että koira näki pudotuksen. Muistia vahvistettiin sorsapillin äänellä. Muistiriistan koira sai hakea vasta kokeen loppupuolella.

Tämän jälkeen otettiin ylös ensimmäiset riistat hausta. Hakualue oli lammen rannalla, mutta siten, että kaikki riistat oli sijoitettu maalle. Koiran palautettua pari riistaa hausta, siirryttiin vapaana seuraten vesiohjaustehävään, jossa riistana oli heinäSORSA.

Ohjaustehävässä matka oli melko lyhyt ja sitä vahvistettiin laukauksella. Niinpä koirilla ei ollut siinä juurikaan vaikeuksia.

Vesiohjauksen jälkeen suoritettiin kaksoismarkkeeraus. Markkeeraukset heitettiin veneestä siten, että ykkösen putosi maalle, lähelle vesirajaa. Ensimmäisen heiton jälkeen vene liikkui ulommas ja kakkospudotus tuli avoveteen, veneen jäädessä pudotusten väliin. Myös kaksoismarkkeerausta vahvistettiin sorsapillin äänellä.

Maalle pudotetulle riistalle päästäkseen koiran piti ylittää pieni laskuoja, jonka reunoissa oli tiheähköä kasvustoa. Maastonmuutokset ja ojanylitys tuottivat monelle nuorelle koiralle hieman vaikeuksia. Avovedessä olleen riistan kanssa ei sen sijaan vaikeuksia ollut. Kaksoismarkkeerauksen jälkeen haettiin muistivaris ja sen jälkeen loput riistat hakualueelta.

Tehtävien välillä lyhyet siirtymät suorituspäikalta toiselle siirryttiin vapaana seuraten.

Tuomari Mika Sauna-aho oli leppoisa ja huumorintajuinen ja antoi koirille monta mahdollisuutta suorittaa tehtäviä ja onnistua. Mikin rauhallinen olemus auttoi varmasti myös monia jännittämiseen taipuvaisia koiranohjaajia, sillä ainakaan tuomarin takia ei kannattanut jännittää.

Kisällin koeosuus

Kisällissä starttasi kahden päivän aikana melkein täydet alokasluokalliset flatteja. Koe oli mukava ja suunniteltu niin, että koirat varmasti pääsivät osoittamaan kykynsä monipuolisesti. Itse olin veneessä kaksi päivää talkoilemassa, ja sieltä näki hyvin koko kokeen.

Koe alkoi pienellä haulilla metsässä, jossa suopursuja kasvavaan maastoon oli piilotettu kaksi riistaa. Tämän jälkeen oli lyhyt siirtymä polkua pitkin ohjaukselle, johon ammuttiin motiivintilaukaus siirtymän aikana. Ohjaus oli lyhyehkö, joskin maasto oli aika peitteinen joten koira piti saada tarkasti riistalle. Maaohjauksen jälkeen siirryttiin lammen rantaan. Ensimmäinen vesiohjaus viistosti lammen päätyreunaa mukaillen, matka ei ollut tässäkään pitkä ja tuuli vielä auttoi suurinta osaa koirista havaitsemaan riistan.

Sitten oli kaksoismarkkeeraus niin, että ensimmäinen heitto tuli tulosuunnasta maalta lokilla vesirajaan korkean kaislan taakse. Heitto näkyi vain hetken kaislojen päällä ja suurin osa koirista paikallisti riistan kuulolla. Toinen heitto tuli avoveteen veneestä sorsalla n. 90 asteen kulmaan ensimmäiseen heittoon nähden. Kun koira oli suorittanut markkeerauksen, siirryttiin vielä vähän ja lähetettiin koira hakuun, jossa oli neljä riistaa metsässä ja osin rantahainassa.

Etukäteen hankalalta näyttänyt markkeeraus osoittautui helpoksi, koirat lähes poikkeuksetta selvittivät tehtävän itsenäisesti. Myös ohjaukset onnistuivat pääsääntöisesti hyvin. Hakualueilta koirat löysivät riistaa vaihtelevasti. Kummaltakin hakualueelta olisi voinut riistaa tulla joko enemmän tai nopeammin. Koirat myös selvästi vierastivat työskentelyä suopursussa, mutta isommaltakaan alueelta ei tainnut kuin kaksi koira tuoda kaikki riistat. Moni koira heitti vain pikku lenkin hakualueella ja tuli pois, etenkin ensimmäisessä tehtävässä. Riistankäsittely oli suurimmaksi osaksi hyvää ja koirat antoivat itsestään iloisen ja vauhdikkaan kuvan. Keskitymisen etenkin hakutehtävään olisi voinut ainakin veneestä käsin katsottuna olla aika ajoin parempaa.

Tuomarina toiminut Jouni Vimpeli antoi palkintojen jaon yhteydessä myös palautetta koirakoille hausta ja sen harjoittelun tarpeellisuudesta ja siitä, että koira pitää opettaa oikeasti tekemään töitä hakualueella. Toinen asia josta hän mainitsi, oli monella puutteellinen tai lähes olematon lähilähilinta koiraan. Koiran pitäisi pysyä ohjaajan lähellä ja olla hallinnassa ilman jatkuvaa käskyttämistä.

Ja voittaja on...

Päivän loppuun kun tulokset ja pisteet laskettiin yhteen Juniorimestaruuden voittajaksi julistettiin Akane Miuran ohjaama ja Kaija Leinosen omistama Noanarkin Formica Fusca pistein 12+6. Pätkis tyhjensikin saman tien koko juniorimestaruuden palkintopöydän, sillä se voitti paitsi koe- myös näyttelyosuuden ja sai myös päivän parhaan yhteistyön palkinnon.

Kisällin virallisessa alokasluokan kokeessa tuli kolme ALO1-tulosta, joista tuomari Jouni Vimpeli valitsi kokeen parhaaksi koiraksi Anu Sinkkosen omistaman ja ohjaaman Biehkan Ilon pistein 12+2+1.

Lämpimät onnittelut voittajille!

JUNIORIMESTARUUS

Tuomarit näyttelyosuus Pirkko Oinonen ja koeosuus Mika Sauna-aho

1. Juniorimestari 2017

skn Noanarkin Formica Fusca

om. Kaija Leinonen ohj. Akane Miura

Näyttelyosuus: Tyypiltään erinomainen. Kaunis pää ja ilme. Kaunis kaula. Erinomaisesti kulmautunut edestä. Kaunis selkälinja. Syvä rintakehä. Erinomainen raajaluusto. Hyvä hännäkiinnitys. Hyvä karvapeite. Liikkuu erittäin kauniisti hyvällä pitkällä askeleella.

Sijoitus 1. = 6 pistettä, Näyttelyosuuden paras Vilman vaasi

Koeosuus:

Haku: Päivän paras haku.

Ohjattavuus: Ohjautuu pienellä avustukselle.

Paikallistamiskyky: Loistavat markkeeraukset, piestä haparointia variksella.

Riistankäsittely: Moitteeton. Empii pikkuisen variksella.

Muut ominaisuudet: Tarkkaavainen ampumisen aikana.

Yleisvaikutelma: Upeaa hakua tekevä nuori narttu.

Erinomaisessa yhteistyössä ohjaajansa kanssa. Suoritti koko kokeen helposti. Ainoa pieni puute oli koiran empiminen toisella markkeerauksella (varis).

Sijoitus 1. = 12 pistettä yhteensä 18 pistettä

Koeosuuden paras Musta Varis

Koeosuuden paras yhteistyö Viltin malja

2. skn Myrskylinnun Tulinuoli

om. & ohj. Tuula Vähätiitto

Näyttelyosuus: Erittäin hyvän tyyppinen narttu, jolla kaunis pää ja hyvä kaula. Toivoisin viistommat lavat. Hyvä selkälinja. Kaunis karvapeite. Hyvät suorat raajat. Hyvä hännäkiinnitys. Toivoisin hieman enemmän polvikulmauksia. Liikkuu erinomaisesti hyvällä pitkällä askeleella.

1 piste

Koeosuus:

Haku: Suorittaa erinomaisen haun kattaen koko alueen. Empii pikkuisen ensimmäisen fasaanin kohdalla, jonka jälkeen spontaanit ylösotot.

Ohjattavuus: Suoraviivainen hyvä ohjaus.

Paikallistamiskyky: Suorittaa erinomaiset markkeeraukset. Riistankäsittely: Hyvä. Ohjaaja voisi olla rauhallisempi luovutuksissa.

Muut ominaisuudet: Tarkkaavainen laukauksissa.

Yleisvaikutelma: Hyvässä yhteistyössä toimiva pari. Ohjataan miellyttävästi.

Sijoitus 2. = 10 pistettä yhteensä 11 pistettä

3. sku Golden Reed's Black Sparrowhawk

om. & ohj. Riitta Hynninen

Näyttelyosuus: Erittäin hyvän tyyppinen vahva uros. Kaunis pää ja kaula. Hieman kapea eturinta. Toivoisin viistommat lavat. Hyvä selkälinja. Hieman alas kiinnittynyt häntä. Hyvä raajaluusto. Hyvä rintakehä. Liikkuu hyvällä pitkällä askeleella.

1 piste

Koeosuus:

Haku: haku 1: Ei oikein käynnisty, mutta tuo kertaalleen hylätyn lokin. Haku 2: Tekee rauhallista, hyvää ja laajaa hakua.

Kuva: Raija Gärding

Ohjattavuus: Erinomainen suoritus (rauhallisella veteen menolla).

Paikallistamiskyky: Erinomainen markkeeraus, joka vaatii paarman yllättäessä hiukan kannustusta.

Riistankäsittely: Hyvä.

Muut ominaisuudet: Tarkkaavainen ammuttaessa.

Yleisvaikutelma: Rauhallisella tyyliä työskentelevä.

Sijoitus 3. = 8 pistettä yhteensä 9 pistettä

4.skn Filurun Magpie

om. Tiina Pikkuaho ja Piritta Pärssinen ohj. Piritta Pärssinen

Näyttelyosuus: Erittäin hyvän tyyppinen. kaunis pää. Hyvä purenta. Kaunis kaula. Toivoisin hieman viistommat lavat. Hyvä ilme. Hyvä selkälinja. Hyvä hännänkiinnitys. Hyvä karva. Hyvä raajaluusto. Liikkuu hieman lyhyellä askeleella. 1 piste

Koeosuus:

Haku: Vauhdikasta ja hienoa hakua.

Ohjattavuus: Ottaa ohjauksen haulla.

Paikallistamiskyky: Näkee sekä muistaa molemmat heitot. Hiukan haparointia ensiksi heitetyn paikallistamisessa.

Riistankäsittely: Hyvä. Ohjaajalla nopeat refleksit.

Muut ominaisuudet: Reagoi hätkähtämällä.

Yleisvaikutelma: Mukava, vauhdikas nuori koira, jonka hakua oli ilo katsella. Koiralla kaikki edellytykset että siitä tulee erinomainen metsästyskoira.

Sijoitus 4. = 6 pistettä yhteensä 7 pistettä

5.sku Noanarkin Fodiator Acutus

om.&ohj. Anne Kolsi

Näyttelyosuus: Tyypiltään erinomainen. Kaunis pää ja ilme. Hyvä purenta. Kaunis kaula. Erinomainen selkälinja. Erinomaisesti kulmautunut edestä ja takaa. Hyvä, syvä rintakehä. Hyvä hännänkiinnitys. Erittäin kaunis karvapeite. Liikkuu hyvällä jäntevällä askeleella.

Sijoitus 2. = 5 pistettä

Koeosuus:

Haku. Tekee ajoittain jopa hakua.

Ohjattavuus: Ohjautuu itse riistalle.

Paikallistamiskyky: Näki molemmat, mutta tuo vain toisen.

Riistankäsittely: Hiukan tiukat otteet ja pudottelee riistoa.

Muut ominaisuudet: Tarkkaavainen laukauksien aikana.

Yleisvaikutelma: Päivän piristys, koiralta ei usko loppunut.

1 piste yhteensä 6 pistettä

6.skn Filurin Myrtle

om. Tiina Pikkuaho ja Maija Jokela ohj. Maija Jokela

Näyttelyosuus: Erittäin hyvän tyyppinen. Kaunis pää. Hieman pyöreät silmät. Hyvä kaula. Erinomainen eturinta. Syvä rintakehä. Hyvä selkälinja. Kaunis karvapeite. Hyvä hännänkiinnitys. Jäntevät raajat. Liikkuu erinomaisella pitkällä askeleella.

1 piste

Koeosuus:

Haku: Tekee hienoa hakua. Yritti useaan eri otteeseen tuoda ensimmäistä loppia, minkä sitten lopuksi toikin.

Ohjattavuus: Ohjautuu erinomaisesti.

Paikallistamiskyky: Näkee molemmat, tuo molemmat riistat pienellä tuella.

Riistankäsittely: Hyvä.

Muut ominaisuudet: Muistaa hyvin kokeen alussa heitetyn variksen ja noutaa sen suoraviivaisesti.

Yleisvaikutelma: Hyvässä yhteistyössä työskentelevä nuori koira, joka seuraa näitisti.

Sijoitus 5. = 4 pistettä yhteensä 5 pistettä

Lisäksi näyttelyosuudessa sijoittuneet:

Näyttelyn kolmas:

sku One Shining Racing Hero

om & ohj. Ulla Pietarinen

Näyttelyosuus: Tyypiltään erinomainen. Kaunis pää ja kaula. Leveä eturinta. Erinomaisesti kulmautunut. Hyvä selkälinja. Vahvat raajat ja hyvässä lihaskunnossa. Hyvä hännänkiinnitys. Liikkuu jäntevästi.

Sijoitus 3. = 4 pistettä

Koeosuus:

Haku1: Käynnistymisvaikeuksia. Tuo löytämänsä riistat.

Haku 2: Lähtee hyvin alueelle, mutta vaatii paljon tukea ohjaajalta.

Ohjattavuus: Hyvin ohjattavissa.

Paikallistamiskyky: Näkee molemmat, vesiriistan palautuksen jälkeen unohtaa maariistan. Maariista saadaan ohjauksella.

Riistankäsittely: Hyvä. Ylösotoissa empii fasaaneilla ja variksella.

Muut ominaisuudet: Tarkkaavainen laukauksissa.

Yleisvaikutelma: Mukavantuntuinen koira, joka tarvitsee kokemusta hauista ja parantamista seuraamisessa.

1 piste yhteensä 5 pistettä

Näyttelyn neljäs:

sku Heilurihännän Golden Tiger

om.&ohj. Veera Jääskeläinen

Näyttelyosuus: Erittäin hyvän tyyppinen. Kaunis pää ja ilme. Erinomainen kaula. Hyvin kulmautunut edestä. Eturinta voisi olla hieman leveämpi. Hyvä selkälinja. Hyvä rungon pituus. Hyvin kiinnittynyt häntä. Hyvät takakulmaukset. kaunis karva. Liikkuu erinomaisesti pitkällä askeleella.

Sijoitus 4. = 3 pistettä

Koeosuus:

Haku: Haussa pieniä käynnistymisvaikeuksia. Kattaa hyvin alueet. Tuo löytämänsä riistat nopeasti.

Ohjattavuus: Toisella yrityksellä suoraviivaisesti.

Paikallistamiskyky: Näkee molemmat. Hakee vesiriistan omaa reittiä, maariistalle tarvitsee toisen heiton.

Riistankäsittely: Hyvä.

Muut ominaisuudet: Ammuttaessa rauhallinen.

Yleisvaikutelma: Kiva nuori koira, joka kokemuksen karttuessa keskittyy tehtäviin paremmin.

Koeosuuden 6. = 2 pistettä yhteensä 5 pistettä

Näyttelyn viides:

sku Filurin Myrtle

om&ohj. Tytti Hirvenlahti

Näyttelyosuus: Erittäin hyvän tyyppinen. Hieman ylös kiinnittyneet korvat. Kaunis ilme. Erinomainen kaula ja eturinta. Erinomaisesti kulmautunut edestä ja takaa. Kaunis selkälinja. Hyvä, syvä rintakehä. Erinomainen raajaluusto. Kaunis karvapeite. Hyvin kiinnittynyt häntä. Liikkuu erinomaisesti pitkällä askeleella.

2 pistettä

Koeosuus:

Haku: Tekee loistavaa hakua.

Ohjattavuus: On ohjattavissa, säikähtää ensi lähetyksellä keppiä. Kokoaa itsensä hyvin ja noutaa riistan toisella yrityksellä.

Paikallistamiskyky: Näkee molemmat, tuo ainoastaan vesiriistan.

Riistankäsittely: Hyvä.

Muut ominaisuudet: Tarkkaavainen laukauksien aikana.

Yleisvaikutelma: Mukavan oloinen nuori koira, joka tarvitsee lisää kokemusta.

1 piste yhteensä 3 pistettä.

Kuva: Markku Kastepohja

FLATTI-KISÄLLI

1. skn Biehan Ilo

om. & ohj. Anu Sinkkonen

Näyttelyosuus: Medium sized bitch. Would prefer a slightly more elegant head with darker eyes. Would prefer berret croup. Good working condition. Not in best coat today. A bit shy today. Parallel movements. Needs more training in shows. Nice happy dog.

1 piste

Koeosuus:

Haku: Tekee erinomaista hakutyötä.

Ohjattavuus: On hyvin ohjattavissa koko kokeen ajan. Paikallistamiskyky: Selvittää tehtävät itsenäisesti ja nopeasti.

Riistankäsittely: Hyvä koko kokeen ajan.

Passityöskentely: -

Jäljestämiskyky: Tarkka ja nopea jäljestys.

Muut ominaisuudet: Tarkkaavainen laukauksen aikana Yleisvaikutelma: Hyvällä vauhdilla töitä tekevä koira, joka omaa hyvän työmotivaation. Koira selvittää hyvin kaikki päivän tehtävät ja osoittaa hyviä metsästyskoiran ominaisuuksia.

ALO1 = 12 pistettä ja koeosuuden paras 2 lisäpistettä yhteensä 15 pistettä

2. sku Buumin Hitch-Hiker

om. & ohj. Ilpo Sarkkinen

Näyttelyosuus:

Medium sized dog. Would prefer a bit more elegant head. Medium brown eyes. Ok coat. Fall of croup. Happy movements. Nice mentality. Well showed.

1 piste

Koeosuus:

Haku: Haku 1: Tekee vauhdikasta ja tehokasta hakua.

Haku 2: Tekee myös toisessa osassa hyvää hakutyötä. Ohjattavuus: maaohjaus: Selvittää tehtävän helposti.

Vesiohjaus: Selvittää vesiohjauksen hyvin.

Paikallistamiskyky: Selvittää tehtävät itsenäisesti ja nopeasti.

Riistan käsittely: Hyvää koko kokeen ajan.

Kuva: Markku Kastepohja

Passityöskentely:-
 Jäljestämiskyky: Selvittää jäljen.
 Muut ominaisuudet: Tarkkaavainen ja kiinnostunut laukauksista.
 Yleisvaikutelma: Erittäin hyvässä yhteistyössä ohjaajansa kanssa töitä tekevä koira, joka suorittaa päivän tehtävät oikein hyvin. Jättää itsestään hyvän metsästyskoiran kuvan.
 ALO1 = 12 pistettä yhteensä 13 pistettä

3. sku Allikon Tulen Voima

om. & ohj. Raija Gärding
Näyttelyosuus: A dog on larger size. Would prefer more elegant head. Medium brown eyes. Strong, hard working condition. Well angulated. Carries a happy tail. Happy friendly mentality.
 1 piste
Koeosuus:
 Haku. haku1: Tekee vauhdikasta laajaa hakua. Haku2: Tekee edelleen vauhdikasta ja laajaa hakua, olisi kuitenkin voinut olla vielä tehokkaampi.
 Ohjattavuus: maaohjaus: Riista saadaan talteen, mutta suoritus olisi voinut olla suoraviivaisempi. Vesiohjaus: On hyvin ohjattavissa.
 Riistankäsittely: Hyvää koko kokeen ajan.
 Passityöskentely:-
 Jäljestämiskyky: Jälkisuoritettu 11.6.2017 Pudasjärvi Vesa Turunen.
 Muut ominaisuudet: Kiinnostunut laukauksista.
 Yleisvaikutelma: Vauhdikas hyvän työmotivaation omaava koira, joka työskentelee hyvässä yhteistyössä ohjaajansa kanssa. Koira selvittää hyvin kaikki tehtävät, jättä itsestään

hyvän metsästyskoiran kuvan.
 ALO1 = 12 pistettä yhteensä 13 pistettä

Kisällin näyttelyosuudessa sijoittuneet:

Tuomari Ulla Pietarinen

1. skn Almanza Between You And Me

om. & ohj. Laura Rajakallio
Näyttelyosuus: Medium sized bitch. Elegant expression. Good head. Medium brown eyes. Good angulations. Good condition. Not in best coat today. Good correct movements.
 6 pistettä
Koeosuus:
 Haku1: Tekee laajaa hakua hyvällä vauhdilla, olisi voinut olla tehokkaampi.
 Ohjattavuus: Ohjaaja keskeyttää kokeen maaohjaustehtävän yhteydessä. Koira ei tottele ohjaajaa riittävästi.
 Paikallistamiskyky: -
 Riistankäsittely: Nähdyssä (1) hyvä.
 Passityöskentely:-
 Jäljestämiskyky: -
 Muut ominaisuudet:-
 Yleisvaikutelma: Erittäin vauhdikas koira, joka tekee ensimmäisessä osassa laajaa hakua. Maaohjaustehtävän yhteydessä ohjaaja ei ole tyytyväinen koiran tottelevaisuuteen ja keskeyttää kokeen.
 ALO- = 0 pistettä yhteensä 6 pistettä.

2. skn Flatkiss Hottest Go-Getter

om. Anni ja Minna Vornanen, ohj. Minna Vornanen
Näyttelyosuus: Bitch on a bigger size. Still having femine experssion. Nice eyes and head. Not on best coat today. Good strong movement.
 5 pistettä
Koeosuus:
 Haku1: Liikkuu hyvällä vauhdilla ja kattaa vesialueen. Olisi voinut olla tehokkaampi maalla. Haku 2: Ei suoriteta.
 Ohjattavuus: Maaohjaus: Riista saadaan talteen, mutta suoritus olisi voinut olla suoraviivaisempi.
 Vesiohjaus: ei ole riittävästi ohjattavissa.
 Paikallistamiskyky: Havaitsee molemmat pudotukset ja noutaa jälkimmäisen nopeasti, mutta ei ensimmäistä. Koira putoaa pois palkinnoilta ja tuomari keskeyttää kokeen.
 Riistankäsittely: Voisi olla spontaanimpi riistoilla.
 Passityöskentely:-
 Jäljestämiskyky:-
 Muut ominaisuudet: Kiinnostunut laukauksista.
 Yleisvaikutelma: Epävarmasti kokeen aloittanut koira, joka saa haun ensimmäisellä osalla toisen riistan ylös ja selvittää maaohjausken. Koira kuitenkin epäonnistuu vesiohjausksessa ja markeeruksessa, lisäksi koiralla pieniä puutteita haun alussa ja riistan käsitelyssä, mikä pudotta koiran pois palkinnoilta.
 ALO0 = 0 pistettä yhteensä 5 pistettä

3. sku Dantaran Emotional Rescue

om. & ohj. Jaana Rätty
Näyttelyosuus: Medium size dog. Well balanced. Good head, good eye color. Strong condition. Good mover.
 4 pistettä
Koeosuus:
 Haku: haku 1: pienen alkuhaparoinnin jälkeen tekee hyvää hakua
 Ohjaus: maa: onnistuu hieman omatoimisesti
 Vesi: Ei ole riittävästi ohjattavissa
 Paikallistamiskyky: Havaitsee molemmat pudotukset ja noutaa jälkimmäisen nopeasti. Ensimmäisestä hieman epävarma muistikuva, mutta noutaa riistan Koira pudottaa riistan 5 m päähän ja alkaa vahingoittaa riistaa ja tuomari keskeyttää kokeen.
 Riistankäsittely: Markkeerauksen yhteydessä koira vahingoittaa loppia ja tuomari keskeyttää kokeen.
 Passityöskentely:-
 Jäljestämiskyky: -
 Muut ominaisuudet: Tarkkaavainen laukauksen aikana.
 Yleisvaikutelma: Vauhdikas itsenäinen koira, joka aloittaa kokeen hyvällä haulilla, lisäksi maaohjaus onnistuu. Markkeerauksen yhteydessä koira vahingoittaa loppia ja tuomari keskeyttää kokeen.
 ALO 0 = 0 pistettä yhteensä 4 pistettä

4. skn Ninjatähden Black Unique

om. Pia, Ville & Nea Suhonen ohj. Ville Suhonen
Näyttelyosuus: A bitch on good size. A bit straight in front. Nice head, medium brown eyes. Good condition, not in best coat today. Good rear angulations. Strong happy movements.
 3 pistettä
Koeosuus:
 Haku: haku1: Koira tekee etualalla paljon töitä, mutta ei etene riittävästi löytääkseen riistaa.
 Ohjattavuus: Ohjaaja keskeyttää kokeen kun maaohjaus

ei suju.
 Paikallistamiskyky:-
 Riistankäsittely:-
 Passityöskentely:-
 Jäljestämiskyky:-
 Muut ominaisuudet: -
 Yleisvaikutelma: Koirasta ei ehdi saada kuvaa, koska ohjaaja keskeyttää kokeen heti alkuvaiheessa oltuaan tyytymättömän koiran työskentelyyn.
 ALO- = 0 pistettä yhteensä 3 pistettä

5. skn Susedalens Get Rythm

om. & ohj. Kari-Pekka Hietala
Näyttelyosuus: Medium sized bitch. Typical flat coat head, medium brown eyes. A slight straight in front. Good angulations in back. Not in best coat today. Strong movements.
 2 pistettä
Koeosuus:
 Haku: Haku1: Kattaa vain alueen etuosan. haku jää tehotomaksi.
 Haku2: Aloittaa hieman kankeasti, mutta löytää kuitenkin riistaa kunnes löytää fasaanin ja rikkoo sen. tuomari keskeyttää kokeen.
 Ohjattavuus: maaohjaus: Riista saadaan talteen, mutta suoritus olisi voinut olla suoraviivaisempi
 Vesiohjaus: On melko hyvin ohjattavissa.
 Paikallistamiskyky: Ei selvitä tehtäviä.
 Riistankäsittely: Koira rikkoo jälkimmäisen haun yhteydessä fasaania ja tuomari keskeyttää kokeen.
 Passityöskentely:-
 Jäljestämiskyky: -
 Muut ominaisuudet: Tarkkaavainen laukauksen aikana.
 Yleisvaikutelma: Kokemattoman oloinen nuori narttu, jolle tehtävät eivät vielä ole selvät. Koira selvittää ohjaustehtävät hyväksytysti, mutta epäonnistuu paikallistamistehtävässä. Jälkimmäisen hakutehtävän yhteydessä koira rikkoo fasaanin ja tuomari keskeyttää kokeen.
 ALO0 = 0 pistettä yhteensä 2 pistettä

Teksti ja kuva: Katja Villikka

Yhdistyksen WT-mestaruus järjestettiin tänä vuonna yhteistyössä Pirkanmaan Noutajakoirayhdistyksen kanssa Ikaalisissa. Alun perin mestaruus piti olla Seinäjoella Ylistarossa, mutta vähäisen osallistujamäärän vuoksi päätimme yhdistää Pirkanmaan kanssa voimavarat, ettei kumpikaan yhdistys tee suurta tappiota vajaiden kokeiden järjestämisestä. Uudet säännöthän ei mahdollista yhden tuomarin WT-kokeen järjestämistä ja kun voittajaluokan osallistujamäärä jäi alle kuuteen ja sertiä ei olisi ollut mahdollista jakaa, niin loputkin ilmoittautuneet olivat perumassa osallistumistansa.

Seinäjoelle ilmoittautuneita oli 17, joista flatteja 9. Kun teimme vapunpäivänä pikaisen päätöksen kokeen siirtämisestä Ikaalisiin, perui kolme flattia osallistumisensa (kaikki AVO luokasta) ja lisäksi omalla flatillani alkoi juoksuaika, niin tilanne alkoi näyttää jo huolestuttavalta. No joillekin kokeen siirto Ikaalisiin oli taas kimmoke ilmoittautua kokeeseen ja kaikkien käänneiden jälkeen saimme mukaan 10 flattia. Lieneekö kylmä ja

myöhäinen kevät vaikuttaneen innokkuuteen osallistua kokeeseen?

Koe aamu valkeni kirkkaana ja aurinkoisena, mutta navakka tuuli teki ilmasta edelleen kylmän oloisen. Koemaastot olivat monipuoliset. Kahdessa paikassa vesirastien mahdollisuus, kuivaa kangasmetsää ja hiekkakuoppa sekä "perinteisempää" WT-maastoa eli peltoa. Ilmassa oli suurta urheilujuhlan tuntua, koska seuraavana päivänä samoissa maastoissa kilpailtaisiin ensimmäiset Wtn Suomen Mestaruuskisat. Paikalla oli 46 koirakkoa ja kokeen tuomareina toimivat Miso Sipola, Pauliina Ahola ja Matti Tenhunen. Kokeen ylitoimitsija Juha Tenhunen avasi päivän ja minä puolestani hoidin yhdistyksemme tervehdyksen kilpailijoille ja kiitin tuomareita ja Pirkanmaan Noutajakoirayhdistystä joustavuudesta ja mielekkästä yhteistyöstä.

Olin toki ikävässä tilanteessa, sillä yhdistyksemme pystyi tarjoamaan vain yhden talkoolaisen kokeen järjestämiseksi

ja tässä yhteydessä onkin syytä muistuttaa kaikkia, että mitään kokeita ei pystytä järjestämään ilman talkoolaisia ja muutaman tunnin uhraaminen omasta ajasta yhteisen harrastuksen vuoksi olisi toki suotavaa ja kohteliasta.

Alokasluokan tehtävät olivat osallistujien mielestä ehkä keskivertoa haastavampia. Mison rasteja oli heille kolme ja kaksi rastia arvostelu Matti Tenhunen. Vesirastilla alokasluokalle tuli pieneen lampeen ykkösmerkkeeraus ja lähetys oli melko kaukaa rannalta ja koira siirtyessä maalta veteen, ei ohjaajalla ollut näköyhteyttä koiraan. Vedestä palautaminen ja se, ettei dami putoa olikin haastavinta tässä tehtävässä nuorille ja kokemattomille koirille.

Toisella Mison rastilla oli drive, joka suoritettiin parityönä, kuitenkin niin, että passissa ollut koira oli toisen suorituksen aikana hihnassa. Dirvessa maastoon tuli neljä pudotusta ja koiran tuli noutaa alueelta kaksi dummyä. Kolmas Mison rasti oli joen rannassa ja siinä koiralle tuli kak-

si ykkösmerkkeerausta. Ensimmäinen pudotus tuli metsän laitaan vasemmalle ja sen jälkeen joen rantapenkkaan toinen oikealle. Lisäksi tehtävässä oli melko pitkä seuraamisjakso. Matin rasteilla oli alokasluokassa merkkeeraus-ohjaus tehtävä hiekkakuopalla. Ensin oikealle tuli laskevaan rinteeseen merkkeeraus, jonka koira nouti ja sen jälkeen koira tuli ohjata hiekkakuopan harjua pitkin noin 30-40 m päässä olevalle männylle, jonka juurella dummy oli. Metsässä alokasluokan koirille tuli ensin pitkä ykkösmerkkeeraus hajualueen yli, jonka jälkeen koira lähetettiin samalle linjalle, jonka puolivälissä oli ohjaus pienessä risukasassa. Koira tuli siis saada pysähtymään ja etsimään dummy risukasasta.

Avoimen luokan arvosteli kaikki kolme tuomaria. Luokan ensimmäisenä tehtävänä oli ykkösmerkkeeraus pieneen lampeen. Koira lähetettiin noutoon loivaa rinnettä alas ja koiran ollessa rannassa näköyhteyttä koiraan ei ollut, joten ei auttanut muuta kuin luottaa siihen, että koira menee veteen itsenäisesti. Toinen tehtävä oli syvän hiekkakuopan harjulla. Aluksi koiralle tuli alarinteeseen pieneen männikköön pudotus ja sen noudettuaan koira tuli ohjata noin 45 asteen kulmassa noudetusta pudotuksesta harjun korkeinta kohtaa myötäillen ohjaukselle, joka oli noin 40-50 m päässä pienen kummun takana.

Kolmas tehtävä suoritettiin harvalla mäntykankaalla ja tehtävä suoritettiin parityönä. Molemmille koirille tuli ykkösmerkkeeraukset, jotka noudettiin vuorotellen. Ensimmäiselle koiralle pudotus vasemmalle pienen rinteiden päälle ja toiselle koiralle suoraan eteen noin 70 m päähän. Tämän jälkeen vaihdettiin paikkoja ja pudotukset tehtiin samoihin paikkoihin uudelleen, mutta koira tuki joutui noutamaan sen pudotuksen, jonka pari oli edellisellä kerralla noutanut.

Neljäs tehtävä oli kumpareiselle pellolla. Koiralla tuli kakkosmerkkeeraus linjaan niin, että ensimmäinen pudotus tuli pellossa olevaan notkoon ja koira ei nähnyt pudotuspaikkaa ja toinen pudotus tuli samaan linjaan koiran näkyvölle. Helpo hyvän mielen tehtävä, jossa suurin osa koirista onnistui hyvin. Viimeinen tehtävä oli taas parityönä ja suoritettiin pellolla. Koirien edessä noin 70 m päässä pellon reunassa olevassa pajukossa oli

drive ja kun se päättyi toinen koira siirtyi näkösuojaan ja toinen koira tuli ohjata noin 45 asteen kulmassa oikealle pellon reunassa olevaan ojaan, jossa dummyt olivat. Tämän jälkeen toinen koira tuli näkösuojasta ja suoritti ohjauksen ja lopuksi kumpikin koira nouti vuorotellen drivesta yhden dummyn.

Voittajaluokka alkoi paritehtävällä, joissa oli erikoinen drive eli toimitsijat liikkuvat koirakoita kohden ja lopulta poistuivat koirakoiden oikealle puolelle ja "riistat" putosivat vasemmalle puolelle pellon reunassa olevaan pajukkuun. Koiran tuli aluksi noutaa ohjaus pellon toisessa laidassa olevasta metsiköstä noin 100 m päästä ja sen jälkeen siirryttiin passiin ja pareista toinen nouti ohjauksen. Tämän jälkeen otettiin vuorotelle yhden noudot pajukosta, jonne pudotukset olivat driven aikana tulleet.

Toinen tehtävä oli yhdistelmä, jossa koirakot suorittivat kaksi rasti samalla kerralla. Tehtävä tehtiin parityönä. Aluksi koirakot seurasivat ykkösmerkkeerauksen, joka tuli noin 150 m päähän joen toiselle puolelle. Tämän jälkeen tuli vasemmalle kumpareiselle pellolle ykkösmerkkeeraus niin, että koira ei nähnyt pudotuspaikkaa dummyn jäädessä pellossa olevaan notkoon. Koira sai noutaa dummyn ja jäi sitten odottamaan, että pari noutaa merkkeerauksen joen takaa. Tämän jälkeen peltomarkkeerauksen noutanut koira tuli ohjata noin 120 m päässä olevaan metsään pellon yli. Kun tehtävä oli suoritettu, vaihdettiin paikkoja ja tehtävät tehtiin toisin päin.

Neljäs tehtävä oli yksilösuoritus harvasa mäntymetsässä, jossa koira tuli ohjata loivaa rinnettä viistäen 110 m päähän rinteiden harjalle. Viimeinen tehtävä suoritettiin taas joenrannassa, jossa koirille tuli kaksi ykkösmerkkeerausta. Ensimmäinen tuli joen koiran puoleiselle rannalle ja kun se oli noudettu tuli joen vastarannalle toinen ykkösmerkkeeraus niin, että koiran näkökulmasta katsottuna pudotuspaikka oli sama kuin ensimmäisessä pudotuksessa. Kokonaisuutena tehtävät olivat mielestäni melko vaativia. Kaikki tehtävät oli kuitenkin suoritettavissa ja jälleen kerran niistä jokaisesta annettiin huippupisteitä osalle koirakoista. Flattien osalta avoin ja voittajaluokka osoittautuivat hiukan liian vaativiksi ja kaikki avoimessa

luokassa startanneet koirakot saivat nollatuloksen samoin kuin voittajaluokassa. Näin ollen WT-Mestaruus 2017 jäi jakamatta. Alokasluokassa tuli kuitenkin flateille tuloksia ja päivän päätteeksi Jori Saatamoisesta ja Biehkan Sukkulasta leivottiin vuoden 2017 WT-Kisälli.

TULOKSET

1. Jori Saastamoinen ja Biehkan Sukkula ALO 1
2. Akane Miura ja Noanarkin Tringa Totanus ALO2
3. Sanna Lahtinen ja Champerin Leevi ALO 3

FLATTIEN MEJÄ-MESTARUUS JA HIRVIPÄÄ 2017

Teksti: Anu Numminen

Kuvat: Mari Mamia, Heidi Vainio

VESPERISTÄ VUODEN 2017 MEJÄ-MESTARI

Flattien mejämestaruus järjestettiin 27. elokuuta Virttaalla Loimaalla. Ilmoitautumisia tuli kokeeseen tänä vuonna todella runsaasti, Hirvipäähänkin yli 10 kpl, mutta koska koe järjestettiin osana Auran Nuuskujen Auran Tuoppia, jättimäistä n. 60 koiran koetta, onnistuttiin kaikki mukaan ilmoitetut flatit mahdollistaamaan kokeeseen. Peruutuksia toki tuli ja lähtöistä eli vielä edellisellä viikolla, mutta lopulta Mestaruudessa starttasi kuusi koirakkoa ja Hirvipään tittelistä kilpaili niin ikään kuusi koirakkoa.

Viikonlopun säätila oli sanalla sanoen vaihteleva: aurinkoa, pilviä ja sadekuuroja. Lämpötila oli tälle kesälle tyypillinen eli mittari pysytteli reippaasti alle 20 asteen – ihanteellinen ilma jälkikokeita ajatellen, kun metsässä ei tarvinnut liikaa hikoilla. Virttaa on myös siitä loistava paikka, että hirvikärpäset eivät vielä ole sinne kovin sankoin joukoin löytäneet – asia, jota mejä-harrastajat osaavat todella arvostaa.

Virttaan maastot ovat pääasiassa helpokulkuista puistometsää, mutta on väärin luulla, että tuloksia saisi sieltä helpolla. Ehei! Pienikin tuuli pääsee pyörittämään jäljen hajua vapaasti, kun maasto on niin avointa. Siksi ilmavainulla jäljestävät koirat ovat Virttaalla usein vaikeuksissa. Lisäksi seutu on todella riistarikasta ja peuroja ja kauriita kulkee joka paikassa. Lisävaikeutensa tähän vuodenaikaan tuovat vielä marjastajat ja sienestäjät, joita itsekin näin kummassakin paikassa, missä jälkiä lauaintaina tein.

Flattien mejämestaruuden tuomarina sekä koko kokeen ylituomarina toimi Jukka Korsberg ja Hirvipään koirat arvosteli Kari Grönman mukanaan harjoitusarvostelija Marja Asikainen.

Mestaruuskoirien välillä kisa oli todella tiukka, sillä kokeen viisi parasta koiraa olivat kaikki kahden pisteen sisällä! Yksi kuitenkin oli ylitse muiden: Mari Mamian ja Marko Saarnin omistama FI JVA Akiro von der Thörlhöhe "Vesper" jäljesti Markon jarruttamana hienon 47 pisteen VOI1-tuloksen ja pari kruunattiin Flattien Mejämestariksi 2017. Lämpimät

onnittelut!

Hirvipäessä pistehajontaa oli enemmän ja joukosta erottuivat selvällä neljän pisteen kaulalla Morrini Carrock Beck ja omistajansa Heidi Vainio, jotka saivat upeat 48 pistettä. Tämä oli Uunun toinen AVO1-tulos, joten ensi kaudella tämä hieno koirakko pääsee korkkaamaan mejän voittajaluokan. Lämpimät onnitellut vuoden 2017 Hirvipäälle Uunolle ja Heidille!

Myös Kaija Leinosen omistama ja Akane Miuran ohjaama Noanarkin Formica Fusca jäljesti toisessa mejäkokeessaan toisen AVO1-tuloksensa ja siirtyy niin ikään voittajaluokkaan. Laura Rankin Majakkasaaren Vesililja näytti myös osaavansa jäljestää: AVO1 ja 44 pistettä.

Kasvamassa on kerrassaan hienoja nuoria jälkikoiria!

FLATTIEN MESTARUUSKOKEEN TULOKSET

Mestari 2017

sknu Akiro von der Thörlhöhe, FI41216/13, synt. 19.03.2013 om. Mari Mamia ja Marko Saarni, Söderkulla ohj. Marko VOI1 47p.

sknu Kvarntorpet's Sandman, FI33509/14, synt. 10.05.2014 om. Ismo ja Tanja Ruis, Pori. ohj. Ismo VOI1 46p.

sknn Majakkasaaren Ihana Iita, FI24427/10, synt. 15.03.2010 om. Monica Lindroos, Kaarina ohj. Aija Tommila VOI1 46p.

sknn Peppermint Tifani Abril Mei, FI16867/14, synt. 19.01.2014 om. Mari Mamia ja Marko Saarni, Söderkulla Marko VOI1 45p.

sknn Sniffens Syysaurinko, FI55435/10, synt. 09.09.2010 om. Anu ja Mikko Numminen, Lapinkylä ohj. Mikko VOI1 45p.

sknn Majakkasaaren Floristi Flikka, FIN36531/07 synt. 02.06.2007 om. Eva- Maria ja Jan Fagerström, Lieto ohj. Eva-Maria VOI3 26p.

HIRVIPÄÄ TULOKSET

Hirvipää 2017

sknu Morrini Carrock Beck, FI30441/15 synt. 22.04.2015 om. Heidi Vainio, Taivassalo, ohj. Heidi AVO1 48p

sknn Majakkasaaren Vesililja, FI35012/16, synt. 01.06.2016 om. Laura Ranki, Jorvas ohj. Laura AVO1 44p

sknn Noanarkin Formica Fusca, FI28877/16, synt. 18.04.2016 om. Leinonen Kaija, Laukkoski ohj. Akane Miura AVO1 40p

sknu Noanarkin Fregata Aquila, FI28880/16, synt. 18.04.2016 om. Janina Alankoja-Kanerval, Turku ohj. Janina AVO2 31p

sknn Huntstars Basic Instinct, FI30903/15, synt. 15.04.2015 om. Anu ja Mikko Numminen, Lapinkylä ohj. Anu AVO3 27p

sknu Pyymäen Oman Onnen Mies, FI21272/11, 28.02.2011 om. Janina Alankoja-Kanerval, Turku ohj. Janina AVO-

Flattien MEJÄ mestaruuden sanalliset arvostelut koiralta

HIRVIPÄÄ

Sileäkarvainen noutajauros, s. 28.02.2011 Rek. no FI21272/11

Pyymäen Oman Onnen Mies AVO - Alankoja-Kanerval Janina 0 pistettä Tuomari: Grönman Kari (842514), ohjaaja Janina Alankoja-Kanerval

Koira tutkii lähtömakuun, tästä hyvin ohjattuna krepityksen matkan. Koira aloittaa ilmavainuisen, laajalla aalto-kuvioilla etenevän sopivavauhtisen jälkityön. Toisella osuudella koira erkane kahdesti riistan jäljille eikä palaa, näistä molemmista hukka. Koira tekee koko jäljestyksen ajan paljon tarkistuksia jäljen sivuille. 1. kulma jäljenmukaisesti, makuu ylitetään, 2 kulma lenkillä takaa, makuu ylitetään. 3. osuuden loppupuolella koira ei suostu ylittämään ojaa ja ohjaaja keskeyttää kokeen. Harjoitellen kaadolle, joka kiinnosti.

Sileäkarvainen noutajanarttu, s. 15.04.2015 Rek. no FI30903/15

Huntstars Basic Instinct AVO 3 Numminen Anu ja Mikko 27 pistettä Tuomari: Grönman Kari (842514), ohjaaja Anu Numminen

Jäljestämishalukkuus	(6)	3 pistettä
Jäljestämisvarmuus	(12)	3 pistettä
Työskentelyn etenevyys	(10)	3 pistettä
Lähtö, kulmat, makaukset	(14)	12 pistettä
Käyttäytyminen kaadolla	(3)	3 pistettä
Yleisvaikutelma	(5)	3 pistettä

Koira tutkii lähtömakuun, josta huolellisesti jäljelle. Koira aloittaa ohjaajan sopivavauhtiseksi jarruttaman pääosin maavainuisen jälkityön. Koira etenee veriuralla, lukuun ottamatta, joka osuudella pariin kertaan tapahtuvia riistajälkien tarkastuksia, joilta osalta palataan itsenäisesti, osalta ohjaajan kehoituksella. 1. osuudella koira erkane marjastajien jäljille, eikä palaa -> hukka. Osoitetaan puhdas jälki, jota 1. kulmalle, makaus merkataan, mutta jatketaan sen jälkeen kulmasta yli aina hukkaan asti. Uusi alkua ja jäljestys jatkuu. 2 makuu osoitetaan ja 2. kulma jäljenmukaisesti. Kaadolle ilmavainulla, sorkan otti suuhunsa.

Sileäkarvainen noutajauros, s. 18.04.2016 Rek. no FI28880/16

Noanarkin Fregata Aquila AVO 2 Alankoja-Kanerval Janina 31 pistettä Tuomari: Grönman Kari (842514), ohjaaja Janina Alankoja-Kanerval

Jäljestämishalukkuus	(6)	4 pistettä
Jäljestämisvarmuus	(12)	8 pistettä
Työskentelyn etenevyys	(10)	6 pistettä
Lähtö, kulmat, makaukset	(14)	7 pistettä
Käyttäytyminen kaadolla	(3)	3 pistettä
Yleisvaikutelma	(5)	3 pistettä

Koiralle osoitetaan lähtömakuu, jonka se tutkii, tästä hyvin pidätellen jäljelle. Koira aloittaa sekä maa- että ilmavainuisen, maastoon sopivaa vauhtia etenevän jälkityön. Koira etenee pääosin veriuralla, tehden joka osuudella tarkistuksia riistan jäljille, palaten itsenäisesti takaisin jälkityöhön.

Hieman ennen 1. kulmaa koira lähtee paluujäljelle, eikä palaa-> hukka. Uusi alkua kulmalta ja työskentely jatkuu. 2. kulma lenkillä takaa, makuu jää huomiotta. Kaadolle sivusta, sorkan otti suuhunsa. Harmittava hairahdus paluujäljelle himmentää muuten hyvää suoritusta.

Sileäkarvainen noutajanarttu, s. 18.04.2016
Rek. no FI28877/16

Noanarkin Formica Fusca	AVO 1
Leinonen Kaija	40 pistettä
Tuomari: Grönman Kari (842514), ohjaaja Akane Miura	
Jäljestämishalukkuus	(6) 6 pistettä
Jäljestämisvarmuus	(12) 10 pistettä
Työskentelyn etenevyys	(10) 9 pistettä
Lähtö, kulmat, makaukset	(14) 8 pistettä
Käyttäytyminen kaadolla	(3) 3 pistettä
Yleisvaikutelma	(5) 4 pistettä

Koiralle osoitetaan lähtömakaus, jonka se tutkii tarkasti. Koira aloittaa pääosin maavainuisen veruuralla tai sen läheisyydessä etenevän jälkityön. Vain pari poikkeamaa riistan jäljille, jolta palaa itsenäisesti takaisin. 1. kulma aiheuttaa runsaasti päänvaivaa, mutta laajojen rengastusten jälkeen uusi suunta löytyy, makuu jää huomiotta. 2. kulma oikaisten muutamalla metrillä, makuu jää huomiotta. Kaadolle suoraan, sorkan otti suuhunsa.

Sileäkarvainen noutajanarttu, s. 01.06.2016
Rek. no FI35012/16

Majakkasaaren Vesililja	AVO 1
Ranki Laura	44 pistettä
Tuomari: Grönman Kari (842514), ohjaaja Laura Ranki	
Jäljestämishalukkuus	(6) 6 pistettä
Jäljestämisvarmuus	(12) 10 pistettä
Työskentelyn etenevyys	(10) 10 pistettä
Lähtö, kulmat, makaukset	(14) 10 pistettä
Käyttäytyminen kaadolla	(3) 3 pistettä
Yleisvaikutelma	(5) 5 pistettä

Koiralle näytetään alkumakaus, jonka se tutkii. Tästä hyvin ohjattuna krepityksen matkan. Koira aloittaa maastoon sopivaa vauhtia etenevän maavainuisen jälkityön. Koira etenee kaikki suorat osuudet veruuralla. 1. kulma oikaistaan parilla metrillä, makuu jää huomiotta, 2. kulma lenkillä takaa, makuu merkataan. Kaadolle ilmavainulla, sorkan otti suuhunsa.

Sileäkarvainen noutajauros, s. 22.04.2015
Rek. no FI30441/15

Morrini Carrock Beck	AVO 1
Vainio Heidi	48 pistettä
Tuomari: Grönman Kari (842514), ohjaaja Heidi Vainio	
Jäljestämishalukkuus	(6) 6 pistettä
Jäljestämisvarmuus	(12) 11 pistettä
Työskentelyn etenevyys	(10) 9 pistettä
Lähtö, kulmat, makaukset	(14) 14 pistettä
Käyttäytyminen kaadolla	(3) 3 pistettä
Yleisvaikutelma	(5) 5 pistettä

Koira tutkii lähtömakuun, josta voimakkaasti jarruttaen matkan. Koira aloittaa maavainuisen ripeää vauhtia ohjaajan kokoajan jarruttamana etenevän jälkityön. Koira etenee jälkitarkasti lukuun ottamatta aivan 1 osuuden alussa tapahtunutta suunnan tarkistelua jäljen sivuilla.

Koira etenee 1. osuudella jonkin matkaa jäljen sivussa, tuulen alapuolella, mutta jäljen suuntaisesti. Koira osoittaa molemmat makuut erinomaisesti ja kulmat todella tarkasti. Kaadolle suoraan, sorkan otti suuhunsa.

MESTARUUS, tuomari: Korsberg Jukka (429363)

Sileäkarvainen noutajanarttu, s. 02.06.2007
Rek. no FIN36531/07

Majakkasaaren Floristi Flikka	VOI 3
Fagerström Eva-Maria	26 pistettä
Tuomari: Korsberg Jukka (429363), ohjaaja Eva Fagerström	
Jäljestämishalukkuus	(6) 4 pistettä
Jäljestämisvarmuus	(12) 4 pistettä
Työskentelyn etenevyys	(10) 4 pistettä
Lähtö, kulmat, makaukset	(14) 9 pistettä
Käyttäytyminen kaadolla	(3) 3 pistettä
Yleisvaikutelma	(5) 2 pistettä

Hyvä lähdön merkkaukset sekä ohjaus jäljelle. Kuljetaan maavainulla sopivaa vauhtia (ehkä saisi hieman pudottaa) koko jäljen matkan itsenäisesti käskyttä. Makauksista merkkaukset toisen ja neljännen, ensimmäisen ohittaa sivusta ja kolmannen kulkee yli. Ensimmäinen kulma tarkkaan, toinen kulma, jossa kaato, ylitys pitkälle, jossa sille annetaan yksi ja ainoa kehoitus jäljellä ja sieltä se palaa laajasti kaartaan eteenpäin. Viimeinen eli kolmas kulma taas tarkkaan kaadolle, jääden sitä näykkimään. Valitettavasti vaan jo ensimmäisellä osuudella peurapolku vie koiran suoraviivaisesti hukkaan ja sama tapahtui vain n. 50 metriä ennen kaatoa toiseen hukkaan. Hukkia lukuun ottamatta hieno suoritus.

Sileäkarvainen noutajanarttu, s. 09.09.2010
Rek. no FI55435/10

Sniffens Syysaurinko	VOI 1
Numminen Anu ja Mikko	45 pistettä
Tuomari: Korsberg Jukka (429363), ohjaaja Mikko Numminen	
Jäljestämishalukkuus	(6) 6 pistettä
Jäljestämisvarmuus	(12) 11 pistettä
Työskentelyn etenevyys	(10) 10 pistettä
Lähtö, kulmat, makaukset	(14) 10 pistettä
Käyttäytyminen kaadolla	(3) 3 pistettä
Yleisvaikutelma	(5) 5 pistettä

Innokas koira, joka hätäisesti merkkaukset lähdön ja ohjausmatka jarrutetaan lyhyellä taluttimella ja loppu melko pitkällä liinalla. Vauhti tosiaan joudutaan jarruttamaan melko sopivaksi ja eteneminen on pääsääntöisesti maavainuisista. Makauksista merkkaukset kaksi hyvin, kolmannen nopeasti ja viimeisen kävelee yli. Katkokulman selvittää tosi laajalla kaarrolla ulkokautta, samoin kaksi muuta kulmaa laajat lenkit takakautta. Kaadolle suoraan, jonka ottaa välittömästi suuhunsa tuoden sen ohjaajalle. Erinomainen, käskyttä tapahtuva, itsenäinen suoritus, jossa vauhtia vielä voisi vähän hiljentää ja jossa ohjaaja luotti täysin koiraansa.

Sileäkarvainen noutajanarttu, s. 19.01.2014
Rek. no FI16867/14

Peppermint Tifani Abril Mei	VOI 1
Mamia Mari	45 pistettä
Tuomari: Korsberg Jukka (429363), ohjaaja Marko Saarni	
Jäljestämishalukkuus	(6) 6 pistettä
Jäljestämisvarmuus	(12) 11 pistettä
Työskentelyn etenevyys	(10) 10 pistettä
Lähtö, kulmat, makaukset	(14) 10 pistettä
Käyttäytyminen kaadolla	(3) 3 pistettä
Yleisvaikutelma	(5) 5 pistettä

Tosi eloisa koira, joka merkkaukset lähdön hyvin ja ohjaus jälkityöhön, joka on pääsääntöisesti maavainuisista ja vauhti jarrutetaan sopivaksi koko matkan. Eteneminen on täysin itsenäistä ja käskyttä. Makaukset merkkaukset kaikki täysin samanlaisesti eli tosi nopea pysähdys ja nuuhkaisu ja merkkauksiin haluan parannusta. Katkokulman selvittää nopeasti hakien, muut kulmat tarkkaan. Kaadolle suoraan ottaen sen heti suuhunsa. Koira on koko ajan aivan jäljen päällä, viimeisellä osuudella kaksi tosi pientä pyörähdystä. Ohjaaja valitteli kättään, joka alkoi puutua hihnan ollessa niin tiukalla, muuten loistava suoritus.

Sileäkarvainen noutajanarttu, s. 15.03.2011
Rek. no FI24427/10

Majakkasaaren Ihana Iita	VOI 1
Lindroos Monica	46 pistettä
Tuomari: Korsberg Jukka (429363), ohjaaja Aija Laakso	
Jäljestämishalukkuus	(6) 6 pistettä
Jäljestämisvarmuus	(12) 11 pistettä
Työskentelyn etenevyys	(10) 10 pistettä
Lähtö, kulmat, makaukset	(14) 11 pistettä
Käyttäytyminen kaadolla	(3) 3 pistettä
Yleisvaikutelma	(5) 5 pistettä

Nopea lähdön tutkinta ja lyhyellä taluttimella ohjausmatka. Edetään melko maavainulla koko jäljen matkan sopivaa vauhtia. Makauksista merkkaukset kolme hyvin, vain kolmannen ohittaa. Katkokulmalle reippaasti yli, kaartaan

kuitenkin melko laajasti seuraavan osuuden jalanjäljille, joita pitkin eteenpäin. Muilla kulmilla samoin reippaasti yli, kaartaan kuitenkin seuraaville osuuksille. Kaadolle suoraan ottaen sen suuhunsa ja tuoden ohjaajalleen. Erinomainen, täysin itsenäinen, käskyttä tapahtuva jäljestys, jossa ohjaaja luotti täysin koiraansa.

Sileäkarvainen noutajauros, s. 10.05.2014
Rek. no FI33509/14

Kvarntorpet's Sandman	VOI 1
Ruis Ismo	46 pistettä
Tuomari: Korsberg Jukka (429363), ohjaaja Ismo Ruis	
Jäljestämishalukkuus	(6) 6 pistettä
Jäljestämisvarmuus	(12) 11 pistettä
Työskentelyn etenevyys	(10) 10 pistettä
Lähtö, kulmat, makaukset	(14) 11 pistettä
Käyttäytyminen kaadolla	(3) 3 pistettä
Yleisvaikutelma	(5) 5 pistettä

Koira rauhoitetaan hyvin ennen lähtöä, jonka merkkaukset hyvin maistellen ja jota seuraa ratsastusmainen ohjaus jäljestykseen. Edetään hyvin ensimmäiselle kulmalle, jossa katko. Koira oikaisee uuden hajuvan hakuun ennen veretyksen loppua. Uusi vana löytyy ja taas edetään hyvin toiselle kulmalle, joka tarkkaan. Kolmannella osuudella kuljetaan jäljen suuntaisesti, mutta hieman sivussa ja samalla sen osuuden makaus jää merkkaukset. Muut makaukset se merkkaukset erinomaisesti. Viimeinen kulma taas tarkkaan ja viimeinen osuus melko suoraan kaadolle, jota jäi nuolemaan. Erinomaan suoritus koiralta ja ohjaajalta. Pari pientä lipsahdusta tänään pudottavat muutaman pisteen.

Sileäkarvainen noutajauros, s. 09.03.2013
Rek. no FI41216/13

Akiro von der Thörlhöhe	VOI 1
Mamia Mari	47 pistettä
Tuomari: Korsberg Jukka (429363), ohjaaja Marko Saarni	
Jäljestämishalukkuus	(6) 6 pistettä
Jäljestämisvarmuus	(12) 11 pistettä
Työskentelyn etenevyys	(10) 9 pistettä
Lähtö, kulmat, makaukset	(14) 13 pistettä
Käyttäytyminen kaadolla	(3) 3 pistettä
Yleisvaikutelma	(5) 5 pistettä

Hyvä lähtö ja ohjaus, edetään sopivaksi jarrutettua vauhtia sekä maa- että ilmavainulla lievästi aaltoillen jäljen molemmin puolin. Ensimmäinen kulma, joka oli hieman hankalassa paikassa, teetti aika paljon hakuja. Katkokulmalla ensin yli ja laajalla kaarrolla seuraavalle osuudelle, viimeinen kulma tarkkaan. Kaadolle suoraan ottaen sen heti suuhunsa tuoden ohjaajalleen. Makauksista merkataan ensimmäinen ja viimeinen pysähtyen ja nuuhkaisten, kaksi keskimmäistä merkattiin jopa urosmaisesti. Koira osoitti käytäntöön sopivaa jälkityötään kokeneen ohjaajan kanssa. Voidaan suositella tositoimiin.

MEJÄ-TOIMIKUNNAN KOEKAUSI

PULKASSA

Teksti: Anu Numminen
Kuva: Raisa Hartikainen

Flattien mejämestaruuden ja Hirvipään lisäksi rotujärjestön mejätoimikunta järjesti kesän aikana kaksi muutakin mejäkoetta, joiden vastaavana koetointimijana hääri allekirjoittanut upean mejätoimikuntamme ohessa ja avustuksella.

Marttilan koe

Ensimmäinen koe oli kesäkuun 11. päivänä Marttilassa, koepaikkana ennestään tuttu Huhtaanmaja. Maastomestariksi meillä oli onni saada Pentti Mamia ja kokeen ylituomari oli Jukka Korsberg (VOI) ja toinen tuomari Mari Mamia (AVO). Ilokseni koe täyttyi ilmoittautumisvaiheessa kokonaan flateista, mutta peruutusten vuoksi mukaan otettiin lopulta myös kaksi labradorinnoutajaa. Pääosin mukavassa säässä läpiviety koe oli oikein onnistunut, ja parhaista tuloksista vastasivat jälleen Mamia/Saarnin perheen flatit:

Akiro von der Thörlhöhe "Vesper" 47 pisteellä ja Peppermint Tifani Abril Mei "Pulmu Koskinen" 46 pisteellä. Avoimen luokan upeimman tuloksen kuittasi me-

jäkoikeessa ensimmäistä kertaa startannut Noanarkin Formica Fusca "Pätkis" Akane Miuran ohjaamana: AVO1 ja 48 pistettä. Tästä nuoresta koirasta kuullaan vielä paljon lajissa kuin lajissa!

Leirikoe

Toinen mejäkoe järjestettiin Jyväskylän Surkeella kesäleirin leirikokeena 13.7. Ilmoittautumisia tuli tähänkin kokeeseen hienosti, mutta syystä tai toisesta tänä kesänä peruutukset ja erinäiset sattumukset vaivasivat monia kokeita, eikä tämä koe ollut poikkeus. Lopulta Surkeen mejäkokeessa starttasi seitsemän flattia ja neljä labradoria. Jälkientekopäivänä satoi oikeastaan koko päivän vettä, ja sain todeta, että goretexienkin vedenpitävyydelle tulee joidenkin tuntien kuluttua raja vastaan. Itse koepäivän sää oli onneksi parempi.

Kokeen maastomestarina ja ylituomarina toimi Tuula Svan ja toisena tuomarina Minna Vornanen. Tässä kokeessa ei varsinaisesti pisteillä juhlittu, mutta leivottiin siinä silti uusi jälkivalio labradorinnoutajauros FI JVA Nokinutun Nestori, om. Margit Hänninen. Voittaja-

luokan paras flatti oli Nummisten FI JVA Sniffens Syysaurinko "Nelly", ohj. Mikko Numminen, VOI1 41 pisteellä. Avoimen luokan flattien parhaasta tuloksesta vastasi Heidi Vainion Morrini Carrock Beck "Uuno" AVO1 43 pisteellä.

Kesäleirillä järjestettiin useana päivänä myös mejä-koulutusta Minna Vornanen, Miia Kosken ja allekirjoittaneen voimin. Innokkaita mejään tutustujia ja treenaajia riitti ihan pikkupennuista aina kokeneisiin voittajaluokan koiriin ja monen kanssa saatiin tehtyä oikein mukavia harjoituksia. Taisi se mejäkärpänen vähän puraista useampaakin koiraa ja ohjaajaa!

Reippaan koeauden jälkeen on aika kiittää kaikkia kokeissa ja treeneissä mukana olleita koiria, ohjaajia ja jäljentekijöitä ja vetäytyä huoltamaan varusteita, suunnittelemaan kokeita ja inventoimaan tarvikkeita ensi kautta silmälläpitäen. Toivottavasti moni hienoista jälkikoiristamme pääsee myös käytännön jäljelle alkavalla hirvenmetsästyskaudella – flatti kun on siinäkin hommassa aivan ykkönen!

FLATTIKALENTERI 2018

TAMMIKUU

HELMIKUU

MAALISKUU

HUHTIKUU

TOUKOKUU

KESÄKUU

HEINÄKUU

ELOKUU

SYYSKUU

LOKAKUU

MARRASKUU

JOULUKUU

Flattikalenterin koko on A4 (29 cm x 24 cm)
Kalenteri sisältää nimi-, pyhä- ja liputuspäivät
Ennakkotilaukset tarvikemyynnin kautta sähköpostilla tarvike@flatti.net
Kalenterin hinta 15 €

TOTTELEVAISUUDEN SM-KILPAILU 2017

Teksti: Marianne Forsell, Johanna af Hällström-Kamila, Piritta Pärssinen, Heidi Siipo

Kuvat: Johanna af Hällström-Kamila

Ajatus joukkueen kasaamisesta tottelevaisuuden SM-kilpailuihin on aina silloin tällöin tullut monenkin mieleen ja tänä vuonna se toteutui. SM-kilpailu pidettiin 27.-28.5. Vantaalla. Mukaan oli ilmoittautunut 43 joukkuetta. Luokittain osallistujamäärät olivat: alokasluokassa ja avoimessa luokassa molemmissa 78 koiraa, voittajaluokassa 45 ja erikoisvoittajaluokassa 57 koiraa.

Flattikerhon joukkueessa kilpailivat alokasluokassa **Heidi Siipo & Morrini Falls of Dee** (186,33p, sijoitus 15.) ja **Maija Jokela & Filurin Myrtle** (171,83, sijoitus 44.), avoimessa luokassa **Jenny Mänttäri & Huntstars Tiffany** (261,25p, sijoitus 29.) ja **Johanna af Hällström-Kamila & Harvahampaan Laughing Wind** (198p, sijoitus 58.) sekä erikoisvoittajaluokassa **Marianne Forsell & Flatkiss Guilty Intent** (280,5p, sijoitus 12.) ja **Piritta Pärssinen & Filurin Fink** (216p, sijoitus 45.). Joukkuesijoitus oli hienosti 13.

Tarkemmat tulokset ja liikekohtaiset pisteet löytyvät osoitteesta: <http://www.tokosm2017.net/>

TOKO-SM - YLLÄTYKSIÄ JA OPETUKSIA TÄYNNÄ

Toukokuun viimeisenä viikonloppuna TOKO-maailman ihmiset käänivät katseensa Vantaalle, Hakunilan Ojankoon, jossa järjestettiin tottelevaisuuden Suomenmestaruus. Myös joukkueet saivat kilpailla tästä tittelistä ja ensimmäistä kertaa pitkään aikaan flateilla oli oma joukkue mukana. Lauantaina tsemppattiin ALO- ja EVL-koiria upeisiin tuloksiin, valokuvattiin ja vietettiin pitkä ja intensiivinen päivä Ojangossa.

Sunnuntaina aamu valkeni aurinkoisena mutta viileähkönä, kun Sagan kanssa suunnattiin kohti Ojankoa kilpailemaan avoimessa luokassa. Myös Jenny ja Hertta kilpailivat samaisessa luokassa. Saavuimme paikalle kukonlaulun aikaan, hieman yli seitsemältä, eläinlääkärikistusta varten. Tarkistuksen jälkeen saivat Saga ja Hertta odottaa teltassa häkeissään, sillä AVO:n nollakoira alkaisi vasta kymmeneltä. Jenny ja Hertta olivat luokan alkupäässä, mutta Sagan kanssa

olimme valitettavasti vasta luokan viimeisimpinä.

Paikalla oli monen eri rodun edustajaa ja tunnelma oli odottavainen mutta iloinen ja kaikki tsemppasivat toisiaan. Välillä kävimme hallissa katsomassa EVL-finaalin tilanteen, jotta olisimme hyvissä ajoin tsemppaamassa Marianne ja Lahjaa finaalisissa.

AVO-luokan aloitettua oli nopeasti Jennyn ja Hertan vuoro. Hyvä työ palkittiin ja he tekivät erinomaisen suorituksen saaden AVO1-tuloksen! Päivän mittaan sää lämpeni ja meidän astuessa kehään Sagan kanssa oli jo hellettä ja aurinkoista. Sagalla oli silmin nähden lämmin, eikä pitkän odotuksen jälkeen ollut ihan parhaassa vireessä. Avoin luokka oli jaettu kolmeen eri kehään, jossa ensimmäisessä kehässä oli ruutu, kaukot ja seuraaminen.

Ruudun olivat todella monet koirat jostain syystä nollanneet, vaikka se omisa silmissä näytti suhteellisen helpolta. Ruutunauhut olivat oranssit ja tietysti

aika pölyset vaaleaa hiekkaa vasten, joten luultavasti koirat eivät sitä kerta kaikkiaan bonganneet. Kävellessämme ruutua kohti huomasi, ettei Saga keskittynyt tarpeeksi ja seilaili vähän sinne tänne. Käskystä Saga aloitti hyvin juoksemalla kohti ruutua mutta ei sitten lopuksi bongannut sitä ja juoksi ohi. Vasta kolmannella käskyllä ruutu löytyi. Kaukot olivat täysi kymppi, seuraaminen meidän tasoa, mutta todella hyviä pätkiä löytyi myös. Kokonaisvaikutuksena tästä kehästä saatiin kuitenkin 10.

Toisen kehän ajattelin olevan Sagalle helppo, koska se sisälsi kaksi vauhtiliikettä, liikkeestä istumisen lisäksi estehypyn ja noudon, mitkä nostavat neidin virettä. Estehyppy menikin oppikirjan mukaisesti ja siirryimme heti seuraavaan liikkeeseen, noutamiseen. Siinä olikin kaikki katastrofin ainekset valmiina.

Kehien välissä olin palkannut Sagaa uudella namilla, naturis fresh meat lihalla. Mutta kantapään kautta sitä oppii, ei kannata koskaan(!) vaihtaa uusia asioita kokeeseen, ei edes namia! Tämä liha nimittäin "mureni" ja käteen jäi puolet namista palkkauksen jälkeen.

Noudossa koira tämän huomasi ja mitä tapahtui; käskyn kaikuessa neiti istui tyytyväisenä nuolemassa kättäni. Toisella käskyllä lähti kapulan perään, mutta

tiputti sen takaisin tullessa. Emme siis enää treenaa vauhtinoutoja pari päivää ennen koetta. Tyhmästä päästä ja kantapään kautta sitä näköjään oppii... Liikkeestä istuminen jatkui samaan malliin ja Saga jäi seisomaan. Ainakin sai tuntoa miltä epäonnistunut kehä tuntuu. Ei kuitenkaan auttanut kuin yrittää koota itsensä koiran vuoksi ja suunnata seuraavaan kehään.

Kolmannessa kehässä alkoi ideat olla vähissä viime kehien jälkeen, mutta pakko oli yrittää nollata itsensä ja pysyä positiivisena koiran vuoksi. Luoksetulo meni oikein hyvin, hieman Saga tökki kuonolla kättäni, josta lähti piste. Merkin kiertoa pelkäsin hieman, kun ei ollut ruutuakaan bongannut. Onneksi bongasi merkin heti ja lähti hyvällä vauhdilla kiertämään. Valitettavasti vain merkki kaatui matkalla, mistä lähti pari pistettä. Vauhdista ja nopeasta bongauksesta olin kuitenkin erittäin tyytyväinen edellisten kehien esitysten jälkeen. Seisomisessa pysähtyi napakasti, mutta kävellessäni ohi kääntyi melkein 90 astetta. Pettymys oli erittäin suuri, enkä käsittänyt mitä me olimme tehneet väärin.

Koko talven ja kevään olimme treenanneet tätä varten ja tuloksena kolme nollaa ja paljon muita pikkuvirheitä. Siirtymiset liikkeestä toiseen, mitkä ennen ovat olleet ongelmallisia, menivät to-

della hyvin ja toki myös muista liikkeistä löytyi positiivisia asioita. Siinä tilanteessa ei vaan löytynyt sanoja kuvaillakseen pettymystäni.

Ennen paikallaoloa koitin selittää Sagalle, että nyt on parannettava tulosta. Kaikkien koirien saavuttua kehään askelimme riviin. En ehtinyt montaa metriä kävellä ennen kuin kuulin "koira seuraa" ja käännyin, varmana että se oli Saga. Nouisut koira oli kuitenkin naapuricolle, joka oli noussut nuuskimaan Sagaa. Neiti yritti topakasti vältellä nuuskijaa ja etsi katsellaan minua, että mitä nyt tehdään. Onneksi pysyi kuitenkin paikallaan ja nuuskija saatiin pois kehän laidalle.

Hieman levoton tunne jäi tästä ja muuttaman kerran neiti nosti tassua. Levottomista tassuista huolimatta saimme kymmenen paikkiksista tuomarin lohduttavien sanojen säestelemänä; "Jos voisin antaa enemmän kuin 10 niin antaisin, mutta nyt on vain tämä 10 annettavana". Tämän epäonnistuneen kisapäivän jälkeen positiivinen palaute oli enemmän kuin tervetullut ja tuomarin sanat pelastivat päiväni.

Kehien jälkeen yrittivät kisatoverit lohduttaa, mutta vaati hieman omaa aikaa ennen kuin pettymys hiukan helpotti ja lähdimme joukkueen kanssa katsomaan EVL-finaalin viimeistä osaa. Viikonloppu

kruunasi iltapäivän finaali, kun Marianne ja Lahja liitivät tottelevaisesti finaalin voittoon ja olivat lopuksi SM-4 aivan huikealla suorituksella! Flattijoukkue oli lopulta 13., 42:sta joukkueesta.

Viikonloppuun mahtui sekä onnistumisten ja epäonnistumisten tunteita, mutta sitähän tämä koiraurheilu on. Joskus täytyy myös oppia ottamaan epäonnistumiset vastaan. Olen kuitenkin onnellinen, että saimme Sagan kanssa mahdollisuuden olla mukana kokemassa tämä kaikki. ISO kiitos kuitenkin parhaalle flattijoukkueelle upeasta kokemuksesta ja viikonlopusta!

- Johanna ja Saga

KEEP THAT POSITIVE FLATTITUDE!

Saimme olla Diwan kanssa edustamassa Suomen Sileäkarvaiset noutajat ry:n joukkuetta tottelevaisuuden SM-kilpailuissa alokasluokan koirakkona. Meillä oli hieno joukkuetunnelma ja kannustimme toinen toistamme hienoihin suorituksiin ja epäonnistumisten jälkeen tarvitaan tsemppiä!

Diwa oli elämänsä toisessa TOKO-kokeessa SM-kisoissa, itse olen aiemmin ollut sekä osallistujana, että katsomossa. Siitä olin varma, että koira osaa liikkeitä vaikka unissaan sekä meillä on ilo ja energia suorittaa tehtäviä. Kumminkin ennen koetta vähän maalaa kaikenlaisia "piruja seinille", jotta alkaa hermoilemaan!

Enemmän kuitenkin isoissa kisoissa jännittävät muuttuvat tekijät; vaikuttaako koiraan matkustaminen, onko kuuma, olenko oikeassa paikassa oikeaan aikaan, tapahtuuko jotain yllättävää, milloin suoritusvuoroni on, lähteekö joku muu koira paikallaolosta oman koiran luokse jne. Onneksi kaikki sujui mutkatomasti meillä kaikilla ja koirat sekä toivottavasti ohjaajat saivat miellyttävän kokemuksen SM-kisoista.

Diwa teki oikein miellyttävän energisen suorituksen, tunsin olevani koiran kanssa samassa kuplassa, eihän mikään voita sitä tunnetta. Jäi tosi hyvä fiilis ensimmäisistä SM-kisoista pikku-Deen kanssa! Kiitos joukkuetoverit Marianne, Pipa, Jenny, Johanna, Maija ja kety Veera Jääskeläinen mahtavasta viikonlopusta!

Toivottavasti ensi vuonna uudestaan!

Terveisin Heidi ja Diwa =>

KULUNEEN KESÄN TUNNELMIA TOKON ARVOKISOISTA

TOKOn täyteinen kesä takana: toukuussa Lahjan kanssa osallistuimme flattijoukkueessa TOKOn suomenmestaruus-kilpailuihin Vantaalla ja kesäkuussa matkasimme Suomen edustusjoukkueen mukana maailmanmestaruus-kilpailuihin Belgiaan.

TOKOn SM-kilpailuissa erikoisvoittajaluokan yksilökilpailu ja samalla suomenmestaruus ratkeaa kahden kilpailupäivän yhteistulosten perusteella. Lauantain karsintapäivältä 20 parasta

pääsevät mukaan sunnuntain finaaliin. Tänä vuonna lauantaan kilpailu käytiin ulkona, liikkeet olivat jaettu neljään eri kehään ja sunnuntain finaali pidettiin hallissa. Lauantaina EVL:ssä oli mukana noin 60 osallistujaa. Lahjan kanssa saimme kasaan lauantailta ykköstuloksen 280,5 pisteellä ja sijoituksemme oli 12. Tämä oikeutti siis finaaliipaikkaan sunnuntaille.

Lauantailta jäi minulle itselleni kauttaaltaan vähän vaisu fiilis; Lahja tarvitsi mm. turhan kaksoiskäskyn kaukokäskyihin ja muutenkaan ei oltu kummatkaan ihan parhaimmillaan. Tuon päivän aikana hiipi myös mieleen ajatus siitä, että voiko flatilla edes parhaimpana päivänä kaiken osuessa kohdilleen, päästä tavoittelemaan sitä huippua, jota bordercolliet

hallitsevat. Samanlaista nopeutta ja sähäkkyyttä, kun ei tule ikinä flatin suorituksilla saavuttamaan. Jo fyysiset erot rakenteessa toimivat esteenä luonneeroista puhumattakaan. Sain kuitenkin yllättäen vastauksen tähän kysymykseen jo heti seuraavana päivänä...

Sunnuntain finaaliin lähdin itsekin keskittyneempänä kuin lauantaana ja ajatukset uudelleen koottuna: teemme parhaamme ja yritän vaalia niitä vahvuuksia, mitä flatista voin saada irti. En tiedä miten kaikki sitten tapahtuikaan, mutta päivän päätteeksi seisoi Lahjan kanssa finaalin korkeimmalla korokkeella, vaikka vastassa olivat ne kaikki 19 lauantailta finaaliin valikoitunutta bordercollieta. Viikonlopun kokonaissijoituksemme oli SM-4, joten mitalisijakaan ei kovin kauaksi jäänyt. Tämä oli ehkä yksi niitä "kerran elämässä"-asioita, mutta se osoitti kuitenkin sen mihin olen aina halunnut uskoa: Tekemällä täydellä sydämellä töitä tavoitteidensa eteen ja uskomalla tinkimättömästi siihen mitä tekee, voivat joskus jotkut unelmatkin toteutua.

SM:ien jälkeen treenit jatkuivat täydellä teholla, sillä parin viikon päästä lähdimme Belgiaan MM-kisoihin. Lahjalle taas uusia kokemuksia, mm. ensimmäinen lentomatka ikinä. Belgiassakin onnistuimme tekemään ykköstuloksen, mutta harmittavasti jäimme juuri finaalin ulkopuolelle, sijalle 22/115. Matkassa oli hieinan epäonneakin, kun suorituksemme loppupuolella Lahjan kuonolle lennähti karpänen, jota Lahja unohtui hetkeksi katselemaan. Finaaliipaikka jäi tällä kertaa puolen pisteen päähän. Toki aina jostain muutenkin olisi voinut tehdä paremmin, josta tuon puoli pistettä enemmän olisi voinut ansaita.

Suomen joukkue teki kokonaisuudessaan hienoa tulosta jälleen kerran; kaikki joukkueen koirat saivat ykköstulokset ja saimme juhliä voittoa maailman parhaimpana joukkueena myös tänä vuonna! On ollut ilo ja kunnia saada edustaa Suomea jo kahdesti maailmalla. Asioita, joista en pari vuotta sitten tällaisen mustan luppakorvan omistajana osannut edes haaveilla. Seuraavaksi suuntaamme katseet marraskuussa Norjassa pidettäviin PM-kisoihin. Ilon kautta eteenpäin, niin kuin iskulauseemme SM-kisoissakin kuului: "Keep that positive Flattitude!" :)

- Marianne & Lahja

FLATTIEN TOKOMESTARUUDEN TULOKSET

Erikoisvoittajaluokka:

Filurin Fink ohj. Piritta Pärssinen EVL1
256,50 Flattien Tokomestari 2017

Voittajaluokka:

Pikestar's Edda ohj. Tina Hietala VOI0
164,50

Avoin luokka:

Harvahampaan Laughing Wind ohj. Johanna Af Hällström-Kamila AVO2 234,0

Alokasluokka:

Huntstars Arctic Snow ohj. Jenny Mänttäri ALO1 162,50
Celtair Storytime ohj. Tina Hietala ALO3 117,0

NAISOHJAAJIEN JUHLAA FLATTIMESTARUudessa

Teksti: Heidi Troberg
Suom: Anu Numminen
Kuvat: Raija Gärding

Flattimestaruus järjestettiin tänä vuonna Keurulla 2.-3. syyskuuta. Sää oli loistava koko viikonlopun ajan, ja Keuruun kauniit ja riistarikkaat maastot näyttivät meille parhaat puolensa.

Lauantaiaamu alkoi tuttuun tapaan näyttelyosuudella, jonka arvosteli Nada Sandberg. Flattimestaruuden vuoden 2017 näyttelyosuuden kauneimmat koirat olivat:

1. FI KVA Taka-Tapiolan Fiun Tahvo,
2. C.I.B C.I.E FI MVA FITVA SE MVA EE MVA LV MVA EE VMVA SE TVA EEVV-17v Fowl Reed's Blackpool, 3. Filurin Torjollin, 4. C.I.B FI MVA EE MVA LV MVA LT MVA BALT MVA O'Flanagans Vanilla Pompona ja 5. Taka-Tapiolan Masi.

Lauantain virallisessa koeosuudessa starttasi 16 flattia avoimessa ja 13 voittajaluokassa. Avoimen luokan arvostelivat Mika Lappalainen ja Pasi Majuri ja voittajaluokan Juha Tenhunen ja Pasi Majuri. Lauantaina avoimesta luokasta kaikkiaan neljä flattia sai AVO1-tuloksen, kun taas voittajaluokasta VOI1-palkinto jaettiin kolmelle flatille

Voittajaluokan koirista Fowl Reed's Big Brother kuittasi lauantain kokeessa kolmannen VOI1-tuloksensa ja siitä tuli FI KVA, joten ohjaaja Ville Suhonen pääsi myös uimaan illan palkintojenjaon jälkeen.

Avoimesta luokasta seuraavat koirat sel-

vittivät tiensä sunnuntain finaaliin:

Svartalwen's Zaia Sonja & Jan-Erik Eriksson (AVO-luokan paras)

Korven Akan Tuittu & Riitta Koivisto

Taka-Tapiolan Luka & Tiia Turunen (ikävä kyllä he eivät voineet jäädä sunnuntain finaaliin)

Voittajaluokasta sunnuntain finaalissa jatkoivat

Fowl Reed's Big Brother & Ville Suhonen (VOI-luokan paras)

Gilliam's Gold White Pigeon Game & Katja Villikka

Fowl Reed's Blackpool & Veera Jääskeläinen

Filurin Tarina & Heli Pitkälä

Sunnuntain finaali oli kaksiosainen ja jännitys säilyi aivan päivän loppuun asti. Lopputulokset selvisivät vasta tulosten luvussa. Palkinnot jakautuivat tänä vuonna seuraavasti:

Flattimestari 2017 on Filurin Tarina ja ohjaaja Heli Pitkälä.

2. sija C.I.B C.I.E FI MVA FI TVA SE MVA EE MVA LV MVA EE VMVA SE TVA EEVV-17

Fowl Reed's Blackpool & Veera Jääskeläinen

3. sija Gilliam's Gold White Pigeon Game & Katja Villikka

4. sija Korven Akan Tuittu & Riitta Koivisto

5. sija Svartalwen's Zaia Sonja & Jan-Erik Eriksson

6. sija FI KVA Fowl Reed's Big Brother & Ville Suhonen

Flattimestaruuden kiertopalkinnot:

Flattimestaruuden paras kasvattaja kennel Filurin

Paras käyttökoiro Filurin Tarina

Taavin tuoppi (finaalin paras hakutyö) C.I.B C.I.E FI MVA FI TVA SE MVA EE MVA LV MVA EE VMVA SE TVA EEVV-17 Fowl Reed's Blackpool

Piccoliinan pytty (finaalin vanhin) FI KVA Fowl Reed's Big Brother & C.I.B C.I.E FI MVA FI TVA SE MVA EE MVA LV MVA EE VMVA SE TVA EEVV-17 Fowl Reed's Blackpool

Roksun tuoppi (finaalin nuorin) Korven Akan Tuittu

Pietun pysti Taka-Tapiolan Mira & Olli Nousiainen

VOI-luokan paras Fowl Reed's Big Brother & Ville Suhonen

AVO-luokan paras Svartalwen's Zaia Sonja & Jan-Erik Eriksson

Vilin malja (näyttelyosuuden kaunein) Taka-Tapiolan Fiun Tahvo

Flattimestaruus 2017 onnistui tapahtumana hyvin ja sekä koirat, ohjaajat että kokeen toimitsijat nauttivat täysin siemauksin Keuruun auringosta. Suuret kiitokset kaikille teille, jotka olitte mukana suunnittelemassa ja toteuttamassa tämän vuoden mestaruutta ja teitte siitä mahdollisen!

Kiitos myös kaikille koirille, ohjaajille ja yleisölle. Nähdään taas ensi vuonna! Lisää Flattimestaruudesta mukaan lukien parhaiden koirien näyttely- ja koe-arvostelut saatte lukea vuoden viimeisestä lehdestä.

KVINNLIGA FÖRARE JUBLADE I ÅRETS FLATMÄSTERSKAP

Text: Heidi Troberg
Foton: Raija Gärding

Detta års flatmästerskap arrangerades i Keuruu 2-3.9. Vädret var strålande hela helgen och Keuruu visade verkligen sin vackraste sida med både vacker och vilt-rik terräng.

Lördagmorgon började traditionsenligt med utställningsdelen vilken dömdes av Nada Sandberg.

Flatmästerskapets vackraste år 2017 var 1. FI KVA Taka-Tapiolan Fiun Tahvo, 2. C.I.B C.I.E FI MVA FI TVA SE MVA EE MVA LV MVA EE VMVA SE TVA EEVV-17v Fowl Reed's Blackpool, 3. Filurin Torojolli, 4. C.I.B FI MVA EE MVA LV MVA LT MVA BALT MVA O'Flanagans Vanilla Pompona och 5. Taka-Tapiolan Masi.

Under lördagen startade 16 flattar i öppen och 13 flattar i segrarklassen på den officiella provdelen.

Öppen klass dömdes av Mika Lappalain

nen och Pasi Majuri och segrarklassen av Juha Tenhunen och Pasi Majuri.

Lördagen resulterade för flattarnas del i hela 4 AVO1-resultat, medan 3 flattar i segrarklass fick VOI1-resultat.

I segrarklassen fick Fowl Reed's Big Brother sitt tredje VOI1-resultat och blev därmed FI KVA, så föraren Ville Suhonen fick ta sig ett bad efter lördagens prisutdelning.

Från ÖKL gick följande hundar vidare till söndagens final:

Svartalwen's Zaia Sonja & Jan-Erik Eriksson (bästa ekipage i ÖKL)
Korven Akan Tuittu & Riitta Koivisto
Taka-Tapiolan Luka & Tiia Turunen (hade tyvärr inte möjlighet att starta i finalen).

Från SKL gick följande hundar vidare till söndagens final:

Fowl Reed's Big Brother & Ville Suhonen (bästa ekipage i SKL)
Gilliam's Gold White Pigeon Game & Katja Villikka
Fowl Reed's Blackpool & Veera Jääskeläinen
Filurin Tarina & Heli Pitkjärvi

Söndagens final var i två delar och var mycket spännande in i det sista. Resultatet stod klart först när det lästes upp. Då såg det ut som följande:

Flatmästare 2017 är Filurin Tarina med förare Heli Pitkjärvi.

2. pris C.I.B C.I.E FI MVA FI TVA SE MVA EE MVA LV MVA EE VMVA SE TVA EEVV-17 Fowl Reed's Blackpool & Veera Jääskeläinen
3. pris Gilliam's Gold White Pigeon Game & Katja Villikka
4. pris Korven Akan Tuittu & Riitta Koivisto

5. pris Svartalwen's Zaia Sonja & Jan-Erik Eriksson
6. pris FI KVA Fowl Reed's Big Brother & Ville Suhonen

Vandringspriser som utdelas i Flatmästerskapet:

Bästa uppfödare i mästerskapet
kennel Filurin

Bästa brukshund
Filurin Tarina

Taavin tuoppi (för bäst sökarbete i finalen)
C.I.B C.I.E FI MVA FI TVA SE MVA EE MVA LV MVA EE VMVA SE TVA EEVV-17 Fowl Reed's Blackpool

Piccoliinan pytty (för finalens äldsta hund)
FI KVA Fowl Reed's Big Brother & C.I.B C.I.E FI MVA FI TVA SE MVA EE MVA LV MVA EE VMVA SE TVA EEVV-17 Fowl Reed's Blackpool

Roksun tuoppi (för finalens yngsta hund)
Korven Akan Tuittu

Pietun pysti
Taka-Tapiolan Mira & Olli Nousiainen

Bästa hunden i SKL
Fowl Reed's Big Brother & Ville Suhonen

Bästa hunden i ÖKL
Svartalwen's Zaia Sonja & Jan-Erik Eriksson

Vilin malja (för den vackraste hunden i utställningsdelen)
Taka-Tapiolan Fiun Tahvo

Flatmästerskapet 2017 lyckades väl och både hundar, förare och funktionärer stortrivdes i Keuruus sol.

Ett stort tack till alla som planerade, förverkligade och jobbade med detta flatmästerskap! Tack även till alla hundar & förare och publik. Vi ses nästa år igen!

Mer om flatmästerskapet samt de bästa hundarnas bedömning kommer i Flattiviesti 4/2017.

KUTSU: TERVETULO A KATSOJAKSI FLATTIEN PM-MESTARUUTEEN

Tekstit: Anu Mikkola

Flattien PM - mikä se on? PM on vuodesta 2007 lähtien järjestetty Sileäkarvaisten noutajien pohjoismainen mestaruuskoe

Aivan ensimmäisinä vuosina (Ruotsi 2007, Tanska 2008) tapahtuma oli noutajien lämpimän riistan A-koe. Vuodesta 2009 lähtien (Suomi, Raasepori) tapahtuma on sisältänyt sekä joukkuekisan että yksilökisan. Pohjoismaat vuorottelevat kisan järjestämisvastuussa. Kukin maa saa itse päättää joukkue- ja yksilökisan koetyypin. Myös edustusjoukkueiden valintakriteerit ovat kansallisesti päätettävissä.

Tänä vuonna Suomella on kunnia isännöidä flattien PM-kisaa jo kolmatta kertaa. Minulta pyydettiin jonkinlaista esittelykirjoitusta asiaan liittyen. Mietiskelin, mitä asiasta kirjoittaisin, ja päädyin ensin kokoamaan yhteen Flattiviesteistä löytämäni tiedot menneistä kisoista voittajineen ja Suomen edustajineen. Tästä näkee, että Suomea on ollut edustamassa mukavan mittava joukko eri koiria ohjaajineen. Olen saanut kunnian olla mukana joukkueessa vuosina 2011 ja 2016, jälkimmäisestä kerrasta kertoo myös oheinen A-koejuttu (Ekakertalaiset A-kokeessa Tanskassa, juttu on julkaistu alun perin englanniksi Tanskan Retrieveren-lehdessä). Lämmin kiitos teille kaikille, jotka olette Suomea ja Suomen Sileäkarvaiset Noutajat ry:tä edustaneet!

Syksyllä järjestettävät Pohjoismaiset mestaruuskisat tarjoavat ainutlaatuisen mahdollisuuden päästä seuraamaan joukkuemestaruutta eli noutajien rodunomaista B-metsästyskoetta sunnuntaina 15.10. ja henkilökohtaisen mestaruuden ratkaisevaa A-metsästyskoetta lauantaina 14.10. Tässä tapahtumassa B-kokeessa järjestetään vain voittajaluokka, mikä on rajattu tähän kilpailuun osallistuville koirakoille ja se suoritetaan dameilla. A-koe puolestaan tarkoittaa lämpimän riistan koetta. Kokeessa siis metsästetään riista, jonka koekoirat tuomareiden ohjeiden mukaan noutavat. Normaalisti tämän tyyppiset metsästystapahtumat ovat suljettuja yksityistilai-

suuksia, mutta arvokisan kyseessä ollen olemme saaneet jahdin järjestävältä kartanolta luvan kutsua paikalle myös katsojia. Katsojien on tuki ilmoittauduttava etukäteen ja noudatettava ehdotomasti tiukkoja turvallisuusohjeita.

Harrastajana ja metsästyskoetuomarina saamani käsityksen perusteella rodun tulevaisuus noutajana on hyvin vakavasti otettavassa tilanteessa. Koekäyntejä taipumus- ja NOME-B-kokeissa flateilla on edelleen mukavasti, mutta aina on oleellista saada lisää tietoa koirista ja niiden ominaisuuksista mahdollisimman laajasti eri sukulinjojen osalta. Mielestäni taipumuskokeen ja perinteisen B-kokeen ohella koiran hermostosta, yhteistyöhalusta ja sosiaalisesta metsästyksyyvystä saadaan tärkeää tietoa noutajien rodunomaisissa working test- ja A-kokeissa. Toivottavasti rotujärjestö järjestää tulevaisuudessa myös muita A-kokeita PM-tapahtuman lisäksi!

Toivotan kaikki uudet ja vanhat flattien ystävät seuraamaan Pohjoismaiden parhaiden koirakoiden työskentelyä lokakuun 14. ja 15. päivä Raaseporissa.

Koetoimikunnan puolesta,

Anu Mikkola

Katsojien ilmoittautuminen: molemmille koepäiville voidaan ottaa yleisöä, mutta ennakoilmoittautuminen on pakollista, katsojat voivat varata myös lounaan etukäteen, sitovat ilmoittautumiset ja lounasvaraukset 30.9. mennessä mikkolaanu@hotmail.com

Yhteistyökumppanit: Norrby Gård, Alain Paine, Motel Marine, CM Salo, Robur

EKAKERTALAISET A-KOKEESSA TANSKASSA

Tänä vuonna oli Tanskan vuoro isännöidä flattien pohjoismaisia mestaruuskisoja. Kukin Pohjoismaa ilmoittaa kisaan parhaat neljä voittajaluokan koirakkoa kisaamaan joukkuemestaruudesta (tänä vuonna WT-koe) ja yksilömestaruudesta (tänä vuonna A-koe). Suomen edustusjoukkueen kasaaminen osoittautui tänä vuonna hyvin haastavaksi moninaisista syistä (mm. jalostukselliset esteet, nartun juoksu, perheen suruaika, kaukomatkat jne.) Onneksi löytyi neljä rohkeaa koirakkoa edustamaan Suomea. Näistä kaksi oli ensi kertaa osallistumassa A-kokeeseen. (Tämä oli mahdollista Tanskan Kennelliiton tätä kisa varten myöntämällä erityisluvalla.) Minun koirani oli toinen näistä ekakertalaisista ja iältään vasta kaksi ja puolivuotias.

A-koe pidettiin Schackenborgin kartanolla Møgeltønderissa, Etelä-Jyllannissa. Kokeen herrasmiehistuomarit olivat tanskalaiset Anders Mølgaard (ylituomari) ja Flemming Roed. Koe toteutettiin walking up -tyyppisenä liikkuvana peltopyyjahtina. Kävi kuitenkin ilmi, että maasto oli hyvin riistarikasta ja myös lehtokurppa, fasaaneja ja taveja päätyi saaliiksi jahdin aikana.

Starttinumerot arvottiin perjantain koepäivän päätteeksi. Lauantaiaamuna osallistujat jaettiin starttinumeroiden perusteella kahteen ryhmään. Me kaksi suomalaista ekakertalaista, Veera (Jääskeläinen) ja Piki (Fowl Reed's Blackpool) sekä minä (Anu Mikkola) ja Paha (Sniffens Alppien Lumimies) olimme Anders Mølgaardin ryhmässä. Ilma oli sakeana jännitystä, mutta olimme valmiista haasteeseen.

Walking up -koe alkoi spanielien ja setterien yrittäessä löytää riistaa ja ampujien ollessa valmiita toimimaan. Aamupäivän kahdeksan kilometrin kävelyn aikana kahdeksan koirakon ryhmästäme viiden koirakon koe päättyi. Neljä

joutui jättämään kokeen koiran karattua ohjaajan hallinnasta. Yhden kohtaloksi koitui eye wipe, seuraavan koirakon löytäessä sen riistan, mitä ensiksi tehtävään lähetetty ei ollut löytänyt. Valitettavasti myös Pikin koe päättyi toisen noudon aikana karkaamiseen ohjaajan hallinnasta. Minun junnuni ensimmäinen nouto oli hieno pitkä peltopyymarkkeeraus rapsipeltoon ja sen jälkeen saimme muutama kerran yrittää eye wipe'ta norjalaisista koirakkoa. Ensimmäisessä tilanteessa kummankaan koiran lisäksi tuomarikaan ei löytänyt lintua. Toisessa eye wipe -tilanteessa Paha löysi linnun matkalla tuomarin osoittamalle alueelle, linnun ollessa haavakko, joka oli liikkunut pitkän matkan putoamispaikaltaan – ja tuomarin päätöksellä molemmat koirat saivat jatkaa kisassa. (Lopulta tämä norjalainen koirakko voitti koko kokeen!)

Lounaan jälkeen tuomarit julkaisivat viisi kokeessa vielä mukana olevaa koirakkoa (yksi tanskalainen, yksi ruotsalainen, kaksi norjalaisista ja yksi suomalainen), olimme Pahan kanssa edelleen kisas-

sa! Tuomarit kulkivat ja arvostelivat nyt yhdessä. Ensimmäisessä ampumistilanteessa emme olleet eturivissä arvostelun alla. Taas kerran meidät pyydettiin paikalle eye wipe -tilanteeseen perkaamaan tuomarin osoittamaa aluetta toisen koirakon jälkeen. Valitettavasti emme kumpikaan olleet kovin tarkkaavaisia pudotusten aikana ja tällä kertaa Paha ei totellut pilliä riittävästi ja olimme kisasta ulkona. (Täytyy tosin mainita, ettei tuomarikaan löytänyt lintua tuolta alueelta.) Olin kuitenkin hyvin iloinen siitä, että saimme olla kokeessa mukana näinkin pitkään ja pikku-Pahan työskentely oli todella paljon parempaa kuin olin odottanut. Koe jatkui niin kauan kuin oli tarpeen voittajan löytämiseksi ja saimme seurata rivin takana aitiopaikalla parhaiden pohjoismaisten flattien työskentelyä.

Paraatissa torvifanfaarit soivat, puheita pidettiin ja julkistettiin kolme parasta koirakkoa. Tuomarit vaikuttivat tyytyväisiltä flattien tasoon ja kisan aikana

vallinneeseen hyvään yhteishenkeen. Norjalainen voittajakoirakko Polar Circus Ronaldo & Tone Høyland teki sertin arvoista työtä. Toiseksi tullut norjalaiskoirakko Waternut's High And Mighty & Bjarne Holm saivat myös ck:n. Kolmanneksi sijoittui ruotsalainen koirakko Tina Engström & Bez-Ami's First Last And Always.

Omasta puolestani nostan hattua järjestelytoimikunnalle, koevastaavalle hyvälle ystävälleni Christian Brix Søndergaardille, kaikille kilpailijoille, Suomen joukkueelle ja kaikille muille, joiden ansioista tämä ihana flattihenkinen viikonloppu oli mahdollinen. Tämä oli meidän eka, muttei varmasti vika kerta A-kokeessa.

Lämmin kiitos teille kaikille!

Anu Mikkola ja "Paha" Sniffens Alppien Lumimies (jonka isä Waternut's High And Mighty sijoittui tässä kokeessa toiseksi :))

BETA - SYNTYNYT YSTÄVÄNPÄIVÄNÄ

Teksti ja kuvat: Sari Klemetti

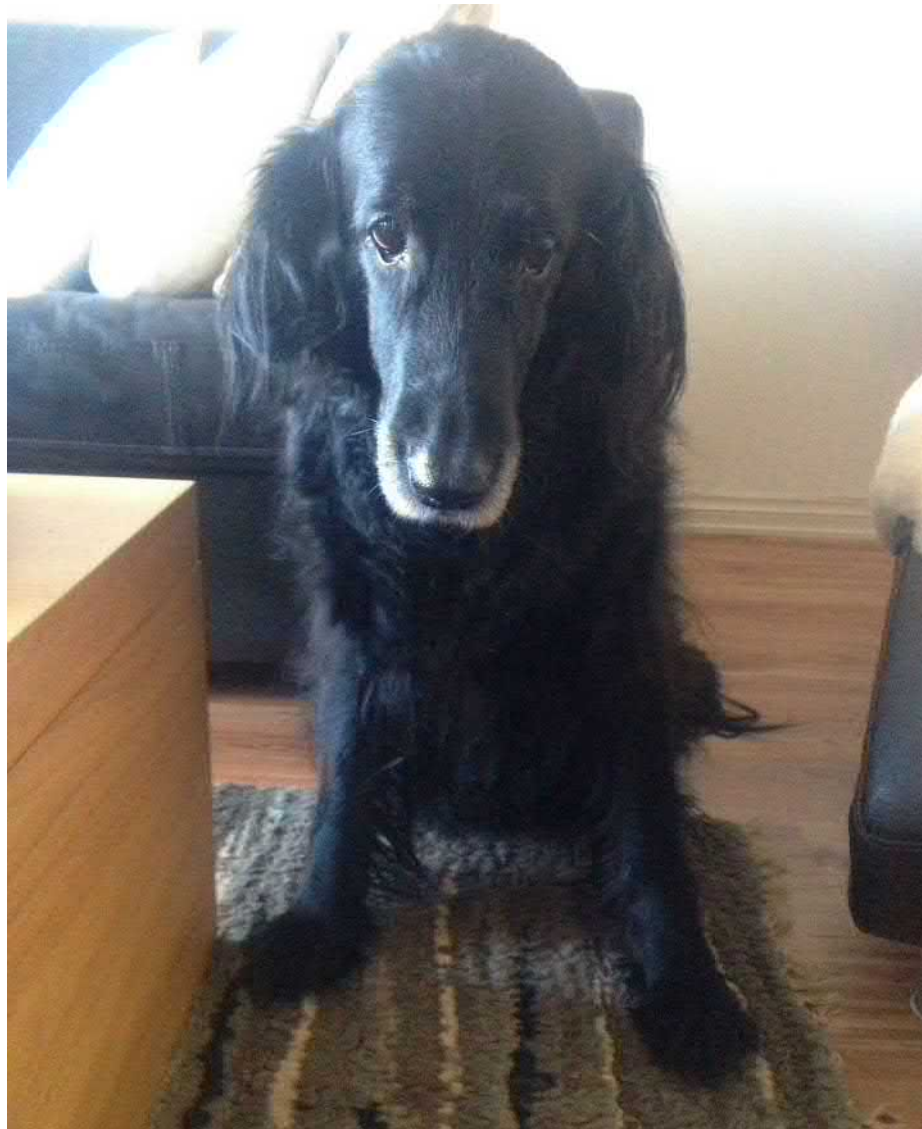
Beta, rakas flattimme, syntyi 14.2.2003 Blackpics Maybe Tomorrow ja Vikkeri Speedyn jälkeläisenä seitsemän pentueen sarjaan. Merkillistä jo hakupäivänä oli huomata, että miehelläni ja Betalla oli yhteinen syntymäpäivä, ystävänpäivä. Asialla tulikin olemaan suurempi merkitys kuin ikinä osasin arvatakaan.

Beta, virallisemmalta nimeltän Sommarhill Cina, oli pennusta lähtien aito flatti: innokas, utelias, veikeä ja omapäisenkin nuori tyttö, joka rakasti jokaista ohikulkevaa ihmistä ja halusi tehdä tuttavuutta - näin se tekee yhä tänään. Beta kasvoi ja kehittyi ensimmäisen vuoden aikana sulavaksi aikuiseksi; siitä oli tullut vuoden aikana tärkeä osa perhettä, niin 12-vuotiaalle pojallamme, miehelläni kuin minullekin. Kaikki naapurimekin pitivät siitä - nimesipä naapurin pikkutyttö nukkensakin Betan mukaan. Mielessäni oli hienovaraisia suunnitelmia harrastus- ja näyttelytoimintaa ajatellen, ja pohdin, mikä olisi "Betan juttu".

Betan 1-vuotispäivän lähestyessä elämämme muuttui: puolisoni sairastui vakavasti ja menehtyi muutamassa kuukaudessa. Monet asiat elämässämme raukesivat tyhjiin, kun meitä oli nyt vain kolme - poikani, Beta ja minä. Beta ei ollut tarkoitettu harrastus- tai näyttelykoiraksi, näin uskon. Beta oli surumme keskellä se, mitä saimme rutistaa ja mitä vasten itkeä. Aluksi tuntui, että se oli ainoa valo, mikä meillä kodissamme oli. Sitä oli niin helppo rakastaa ja siitä tuli paras "terapeuttimme" surun keskellä. Betalle oli tämä tehtävä elämässä annettu, näin sen on täytynyt olla, mietin monasti vuosienkin jälkeen.

Beta on ollut pennusta lähtien jotenkin pikkuvanha; se ei koskaan tehnyt mitään koiramaisia tuhoja kotona, ja huomasimme jo varhain, että ihmiset kiinnostivat sitä aina enemmän kuin toiset koirat. Myös vahva, itsenäinen olemassaolo, tietynlainen "ylpeys" oli ja on yhä sille tyypillinen luonteenpiirre.

Beta on pennusta lähtien ollut sosiaalinen ja sen vuorovaikutustaidot ovat koiramaisella tavalla olleet erinomaiset. Se on aina rohkeasti lähestynyt kohtaan asioita ja ihmisiä, ihmisistä se on aina välittänyt enemmän kuin toisista koirista. Beta onkin toiminut tunteiden

tulkkinna ja sosiaalisen vuorovaikutuksen väljänä monelle ihmiselle. Työpaikallani se on saanut jokaisen erityisnuoren, niin kehitysvammaisen, autistisen kuin sosiaalisesti sopeutumattomankin nuoren lähikontaktiin ja hihnan päähän. Sitä on ollut koskettavaa katsoa.

Liikkumista Beta on aina rakastanut ja kesäisin se on viihtynyt tuntikausia järvessä välillä laiturilta hyppien, välillä kiviä sukellelleen ja niistä kekoa rannalle kooten. Nuorempana se usein livisti lähirannalle metsän poikki kulkutunnelia pitkin. Kävin puoliväkisin poimimassa sen kotiin isolta laiturilta ihmisjoukon keskeltä. Reitti oli sille niin tuttu, että se teki tämän omatoimiretken useinkin, ja kerran sitä etsiessäni löysin sen rantapensaikosta piiloutuneena. Nyt on ikää jo tullut eikä Beta enää lähde omille retkilleen - 14-vuotias "mumomme" kulkee jo rauhallisempana tahtiin mutta into ulos lähtemiseen on

tallella. Beta ei enää kuule lainkaan, joten muut aistit ovat nyt terästyntyneet ja tarpeen. Nyt kuljetaan askel harkiten, puut ja pöheiköt tarkkaan nuuhkien, vastaantulevat ihmiset yhä mielellään pysäyttäen. Oma koti, elämäntoveri Linni (9v kultsu) ja hyvä ruoka ovat nyt tärkeimpiä asioita Betalle. Pitkät päiväunetkin maistuvat. Ruokarytmi on nyt viimeisen vuoden aikana heilahtanut vähän hassuksi: ruokansa Beta valitsee tarkoin ja enää vain hyvä kelpaa sille. Jos tarjolla on vain nappuloita, se syö ne nykyisin vasta yöllä.

Beta on saanut elää koko ikänsä melko terveenä. Viitisen vuotta sitten siltä poistettiin muutama nisäkasvain, joista yksi oli pahanlaatuinen. Patologin mukaan se oli onneksi hyvin rajoittunut, joten totaali-poisto oli ilmeisesti helppo. Samalla Beta steriloiitiin. Muilta sairauksilta olemme säästyneet ohimeneviä vatsaoireita lukuun ottamatta. Betan kipukynnys on

erittäin matala. Muistan Betan valvotaneen yhden ripulitaudin yhteydessä koko taloa aamuyön tunneille kestäneen ulinan takia. Yhä jos sitä vähänkin sattuu, se ulahtaa kovaan ääneen.

Beta on tällä hetkellä toipilas: muutama viikko sitten se putosi taaksepäin metsäpolulla olleelta puupenkiltä. En heti huomannut mitään, sillä se käveli kotiin normaaliin tapaan. Seuraavana aamuna aamu-ulkoilun jälkeen se nukkui pitkälle päivään. Ruoka-ajan koittaessa ja Linnin rynnätessä syömään se vinkui äänekäästi paikallaan toisessa huoneessa. Tiesin heti, että nyt on jotakin vialla. Beta ei päässyt lattialta ylös, ja yritin auttaa sitä seisomaan mutta turhaan. Jotenkin kuitenkin onnistuin hieman siirtämään sitä ja sain sen jaloilleenkin, mutta se ulahti useamman kerran. Katsoin viisaimmaksi antaa sen olla makuulla, lisäkipu ei ollut nyt tarpeen. Tuntui, että takajalat eivät yhtään pitäneet. Paikallaan ollessa se oli rauhallinen mutta vähäinkin kosketus jalkoihin sai Betan, superkiltin koiran, lähes ärähtämään.

Nyt oli tavoitettava päivystävä eläinlääkäri, jonka sainkin jossain vaiheessa puhelimitse kiinni. Häntä Betasta oli suuri. Kuvailtuani päivystävälle eläinlääkärille tilannetta hän oli melko pian sitä mieltä, että iäkkään koiran ollessa kyseessä todennäköinen syy on halvaus tai mahdollisesti jokin peruuttamaton vaurio nikamalevyissä. Tuomio oli kova: eläinlääkäri suositteli eutanasiaa. Kuulemma ei kannattaisi edes odottaa seuraavaan aamuun, sillä luultavasti koiralla olisi kovia kipuja, vaikkei se sitä näyttäisikään.

Minä kuitenkin tunnen Betan yhteisen yli neljäntoista vuoden matkan ajalta ja tiesin, että se kyllä valittaisi ääneen, mikäli kivut olisivat kovat. Päätin odottaa aamuun ja viedä koiran eläinlääkäriasemalle niin pian kuin mahdollista. Beta makasi yön olohuoneemme lattialla. Se ei yhtään antanut itseään siirtää. Yritin helpottaa sen oloa laittamalla pehmusetta ja muovisuojaa sen alle. Itkien jäin istumaan sen viereen miettien, oliko yhteinen tiemme nyt tarkoitettu päättyväksi. Silittelin sitä kertoen - vaikkei se enää kuulekaan - miten rakas se meille on ja tulee aina olemaan. Beta makasi paikallaan nostaen välillä päätään suuntaani. Tuska sisälläni oli raastava, luopuminen on aina niin vaikeaa. Jossain vaiheessa yöllä se vähän vinkui yrittäen samalla ilmeisesti ylös mutta onnistumatta siinä. Tiesin sillä olevan pissahätä mutta sen flattimaisen ylväällä luonteella se ei tekisi pissoja alleen kuin pakon edessä.

Seuraavana aamuna sain melko nopeasti ajan eläinlääkäriasemalle. Kahden miehen voimin Beta kannettiin autoon tukevalla alustalla, seisaalleen nostamista se ei antanut edes yrittää. Autosta nostettaessa maahan se yllättäen pyrki seisomaan ja poikani auttamana pääsikin jaloilleen. Voi, mikä helpotuksen tunne silloin valtasi mieleni! Se pystyi jotenkin kävelemään.

Asiantunteva ja rauhallinen eläinlääkäri tutki Betaa tarkoin, mikä loi turvaa ja vielä toivoa yhteisen taipaleen jatkumisesta. Ei halvausoireita, ei murtumia, ei polven ristisidevaurioita - todennäköisesti voimakas tärehdyks putoamisesta

oli aiheuttanut venähdyksen takajalkaan, mistä seurauksena oli kova liikekipu. Ei sanaakaan eutanasiasta, mikä tuntui hyvältä. En muista, että eläinlääkäri olisi koskaan ennen vienyt koiraan ulos vastaanotolta kävelyttämään sitä seuraten samalla sen liikeratoja ja pään asentoa. Helpotus valtasi mieleni lähdettyämme eläinlääkäriasemalta vahvan kipulääkkeen kanssa kohti kotia. Beta tassutteli hitaasti tukiside jalassaan, ja näky kosketti sekä poikaani että minua.

Nyt Beta on virkeä toipilas, erityishuomiota saava "mummo", jota elämäntoveri Linnikin käy toisinaan lipaisemassa. Tärkeitä ovat nämä noutajat toisilleen: Betan tapaturman jälkeen ruokaa rakastava Linni oli lähes vuorokauden syömättä. Beta tuntee hiljaisen arvonsa nyt toipilaanakin - Linni ja poikani saksanpaimenkoira olivat hiljattain liian lähellä ja liian pitkään; yksi äänekäs murahdus Betalta riitti todistamaan kuka on boss talossa ja kenen reviiirillä nyt ollaan. Sitä kunnioitetaan, sen aistii selvästi.

Beta täyttää muutaman viikon kuluttua 14 1/2 vuotta, mikä on paljon, se on myönnettävä. Yhteisen jäljellä olevan ajan määrästä emme tiedä lasketaanko se viikoissa, kuukausissa vai vuosissa. Tärkeintä on nyt tämä hetki, jokainen uusi aamu, jolloin se saa iloisena häntä huiskuen vielä lähteä ulos maailmaan kohtaamaan ihmisiä ja asioita suhteellisen hyväkuntoisena ja arvokasta vanhuutta eläen. Siitä kiitän.

BENITA JA WILMA

Teksti ja kuvat: Piia Pippuri

Viralliselta nimeltään Benita on BALT-JV-04 Majakkasaaren Belladonna synt. 2.6.2003. Wilma, Majakkasaaren Fariinisokeri, on syntynyt Benitan kanssa samalla päivämäärällä 2.6., mutta neljä vuotta myöhemmin eli vuonna 2007.

Ensikosketus rotuun

Oli vuosi 2003 ja mietteissä ensimmäisen oman koiran ottaminen. Rodun pitäisi olla ensimmäiseksi koiraksi leppoisaa, muttei kuitenkaan liian laiska. Flatissä kiinnosti noutajan lempeys, siro rakenne ja vilkas luonne. Otimme selvää eri kasvattajista ja päätimme soittaa Minnalle Kaarina. Sovimme tapaamisen ja pihamaalla meitä tervehti iloisesti kaksi kuraista noutajaa, jotka tunkivat innokkaana syliin. Sovittiin, että ottaisimme ainokaisen narttupennun sijoitukseen. Taisimme käydä pentua useita kertoja katsomassa ja nimikin oli päätetty - pennusta tulisi Chili.

Luovutuspäivänä Minna lykkäsi koirapennun syliini ja totesi jotain itsepäisestä luonteesta. Tyypin kanssa olisi tekemistä. Muut pennut halusivat takaisin pentulaatikkoon sisarusten luo, mutta tämä pentu halusi tutkia maailmaa. Meinasin paniikissa lykätä koiran takaisin Minnalle. Kotimatka sujui hyvin ja kotona katselimme pentua. Se ei ollut yhtään Chilin näköinen. No siitä tuli sitten Benita, Belladonna mukailleen.

Benitan harrastukset

Benitaa ei nuorempana pidellyt mikään. Ovet ja lukot avautuivat heittämällä, varmasti geeniperimää äidiltään. Myös

auton ikkunasta se kamposi itsensä ulos, kun taipparitreeneissä piti odottaa omaa vuoroa. Benita on aina ollut myös hyvin tarkka kellosta ja ruokaa on saatava silloin kun aika on. Tosin meteli alkaa jo tunteja ennen virallista ruoka-aikaa. Benita oli pentuna melko kiltti ja aika vähällä päästiin tuhojen suhteen. Kerran se oli yrittänyt varastaa pöydälle jääneen pizzapalan, mutta samalla se oli pelästynyt mukana tipahtanutta uunipeltiä ja siihen sitten jäi sekä pizzapala että pelti.

Sijoitus sopimukseen kuului näyttelykävintejä ja taippareiden suorittaminen. Kävimme Minnan kanssa mm. Latviassa näyttelyreissulla ja hyvinhän siellä meni: Baltian Juniorivoittaja, Latvia, Riga 13.-14.11.2004. Taippareihin treenaaminen olikin sitten melkoinen urakka. Varisten

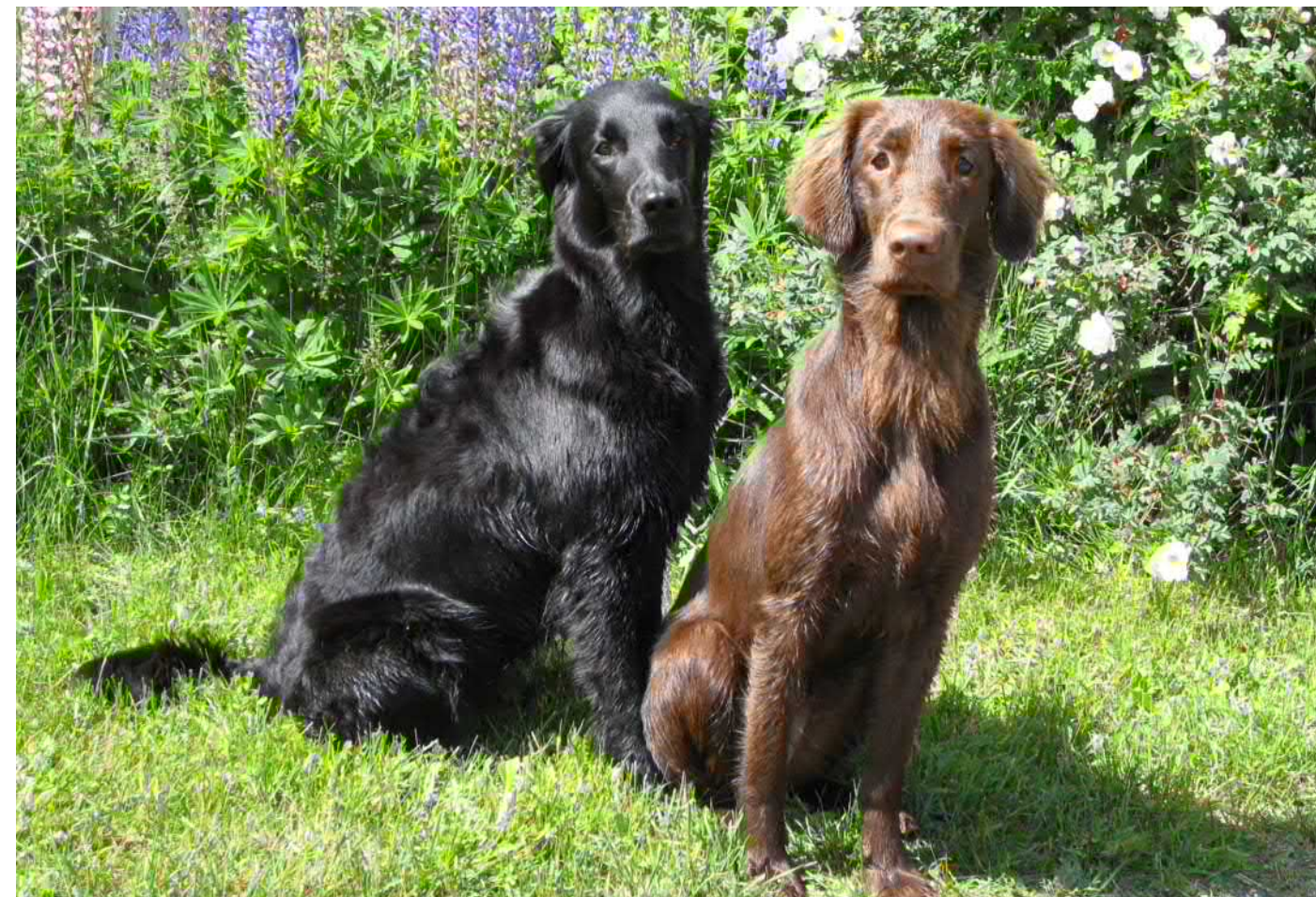
nouto ei kiinnostanut patkääkään. Kyyhkyt kyllä pysyivät suussa. Kolmannella kerralla saatiin viimein NOU1. Kaikenlaista muutakin olemme harrastaneet: arkitokoilua, vähän MEJÄä ja aktiivisimmin agilityä. Kaikkein eniten olemme kuitenkin nauttineet pitkistä metsälenkeistä omaan tahtiimme. Benita on ollut myös aktiivisesti mukana kalareissuilla. Se on voinut istua tuntikausia veneessä ja tuijottaa kohoja tai virvelin heittopaikkaa.

Joulukuussa 2006 Benita sai kaksi pentua yhdessä Sort Guld Give Way To Temptationin eli Totten kanssa, Majakkasaaren Elohopean ja Majakkasaaren Epelin.

Wilma tuli vain hoitoon

Benitan ollessa neljävuotias Minna soittelee Kaarinasta. "Täällä olisi tällainen puolivuotias, ruskea narttu vailla kotia. Sillä on sama syntymäpäivä kuin Benitalla. Ottaisitko sen hoitoon muutamaksi viikoksi?" No mikäs siinä, onhan noita majakkasaarelaisia ollut ennenkin hoidossa.

Wilma oli eri maata. Todella paljon miellyttämisen halua ja sellaista hyvän tahtoista höntsäilyä. Benita on aina ollut järkevä ja kyseenalaistanut käskyt. Wilma taas teki kiltisti mitä pyydettiin. Wilman piti tulla vain hoitoon, mutta eihän sitä sitten raaskittukaan palauttaa. Nimi vaihtui Wilmaks ja Benita sai seuraa. Benita ei ollut koskaan innokas autoilija ja auton meno oli silkkaa piinaa. Onneksi Wilma rakasti autoja ja autoilua, ja sitä

kautta Benitankin kammo laantui.

Wilman harrastukset

Wilman riistainto oli kova ja varikset rikkoutuivat ensimmäisissä taippareissa. Toisissa taippareissa jännitettiin riittääkö itseluottamus kanille saakka. Kyllähän se riitti ja saatiin hyväksyty tulos. Näytelyissä emme juurikaan käyneet, sillä Wilma on pieni ja siro rakenteeltaan. Myös karvankasvu oli lähes olematonta ensimmäiset kaksi vuotta. Osin tästä syystä siirryin pikkuhiljaa raakaruokintaan ja Wilman turkkikin koheni. Myös Benitan korvien likaisuus väheni ja molempien koirien vireystaso nousi ihan uudelle tasolle. Nykyään molemmat syövät pääasiassa raakaruokaa, mutta myös kotiruoka ja nappulat maistuvat. Ainut mikä ei tunnu kelpaavan on salaatti, jos siihen unohtaa lisätä piimää.

Wilma ei ole koskaan osannut availlovia vaikka on varmasti nähnyt Benitan sitä tekevän. Wilman lempiharrastuksena on kaivaa myyriä ja hiiriä koloistaan ja syödä ne. Tätä teki muistaakseni myös hänen isoisänsä Viirus (Majakkasaaren Vii-Rus). Wilman kanssa olimme melko aktiivisia agilityn harrastajia, mutta homma loppui kun olisi pitänyt alkaa kisaamaan. Omistajalta ei tässä kohtaa löytynyt kilpailuviettiä. Wilma on harrastanut myös omatoimisia karkureissuja ja

kerrankin naapurin rouva huuteli: "Teidän koira on meidän keittiössä!" Vanhoilla päivillään Wilma innostui myös varastamaan pöydiltä ja kerran uunituore jättipatonki oli vain kadonnut keittiön pöydältä.

Wilman äitiysloma

Heinäkuussa 2012 Wilma synnytti seitsemän pentua, joiden isä on Majakkasaaren Yölintu. Alkuun Wilma oli hetken häkeltynyt pennuista eikä hoivaviettiä tuntunut löytyvän. Kun se sitten löytyi, Wilma puolusti pienokaisiaan kuin leijonaemo. Oma syöminenkin unohtui, kun kaikki ruoka piti oksentaa pennuille.

Terveydestä

Kumpikaan ei ole sairastellut vakavammin ja onnettomuusiltakin on vältytty, vaikka vauhtia on ollut toisinaan enemmän kuin järkeä. Benitalta on poistettu kohtu tulehduksen takia keväällä 2015 ja Wilmalta vedettiin luiden pureskelun seurauksena haljennut takahammas. Muuten olemmekin päässeet todella vähällä. Toki vanhuus on tuonut tullessaan kuulon heikentymistä, nivelrikkoa ja virtsankarkailua. Mutta vauhti on edelleen säilynyt: täysillä mennään! Pitkän iän salaisuus on varmasti hyvässä geneeissä, ruokavaliossa, rennossa elämäntavassa sekä siinä, että koirilla on seuraa toisistaan. Tätä kirjoitettaessa

elokuun puolivälissä vuonna 2017 molemmat rouvat elää porskuttavat omaan tyyliinsä.

Benitalla, Majakkasaaren Belladonnalla, on myös pitkäikäisiä sukulaisia, emä EE VMVA Majakkasaaren Ansa ja veli Aarre elivät molemmat melkein 12-vuotiaaksi ja Alli melkein 14-vuotiaaksi eli koko pentue saavutti ihan pitkän flatin iän. Benitan isä oli Hubbe, FIN MVA EE MVA RU MVA Searover With Respect ja Hubben emä NORDJCH S&SF UCH Searover Shanty eli myös yli 13-vuotiaaksi tehden hienon koeman metsästyskokeissa ja lisäksi neljä pentuetta, joista myös löytyi pitkäikäisiä koiria. Benitan äidin äidin, Viltin Allan, sisaruksissa oli myös pitkäikäisiä flatteja kuten Viltin Irina ja Viltin Rasputin, molemmat melkein 14-vuotiaiksi eläneitä.

Wilamalla, Majakkasaaren Fariinisokerilla ja Benitalla on aika monta yhteistä pitkäikäistä sukulaista. Wilma on kymmenpäisestä pentueesta, josta suurin osa täytti kesällä kymmenen vuotta. Wilman emä on EE MVA Dulcamara ja näin Benitan puolisisko emän puolelta. Wilman isä on Ruotsin tuonti Fance-Dance Holy Smoke. Lisää löytyisi vanhaksi eläneitä flatteja sukutauluista tästä eteenpäin, mutta se onkin jo toinen tarina.

KOMPASTELLEN FREESTYLE-KOIRATANSSIN LUMOIHIIN FLATIN KANSSA

Teksti: Taru Kanerva

Jos ei ole koskaan nähnyt koiratanssia, tulee lajin nimestä helposti mieleen valssaaminen koiran kanssa. Koiratanssi kuitenkin on melko harvoin varsinaista tanssia nimestään huolimatta. Koiratanssiyhdistys Tahtitassut kuvailee koiratanssin olevan luovaa tottelevaisuutta, jonka tavoitteena on ohjaajan ja koiran musiikin tahdissa suorittama ja siihen mukautettu oivaltava ohjelmakokonaisuus. **Koiratanssista tuli virallinen kennelliitin alainen laji vuonna 2010, ja näin ollen siinä voi myös valioitua.** Lajina ovat HTM eli seuraaminen musiikin tahdissa ja Freestyle, jota itse harrastan 5-vuotiaan Daltonin (Jay-Jay's Iron Man) kanssa.

HTM-ohjelmassa seuraaminen voi tapahtua kymmenessä eri positiossa eli koiran asemassa suhteessa ohjaajaan ja jokaisessa positiossa voi liikkua eri suuntiin: eteenpäin, peruuttaen, sivuaskelin ja paikallaan pyörien. Positioita, suuntia ja tempoja vaihdellen ohjelmasta tehdään mielenkiintoinen. Freestylessä ohjaaja saa itse valita kaikki liikkeet, tavoitteena onkin löytää omalle koiralle sopivimmat liikkeet ja tehdä ohjelma, joissa koiran vahvuudet tulevat esille. Liikkeet eivät saa tietenkään olla vahingoksi koiran terveydelle. Flatin kanssa olen saanut huomata, että liikkeet eivät saa näyttää tuskaisilta ohjaajallekaan. Osa tuomareista ei pidä siitä kun iso koira esimerkiksi nojaa ohjaajaan tassuillaan tai hyppää ohjaajan selän päälle. Lajina koiratanssi sopii jokaiselle rodulle ja flatti on kokonsa puolesta näyttävä esiintymiskoira. Itselfäni ei suju tanssiminen ja rytmijakin on heikohkoa. Siitä syystä omista koreografoistani parhaiten toimivat sellaiset jossa saa esittää henkilöä, joka voi liikkua kömpelösti. Ohjaajan on kuitenkin esiinnyttävä ja tulkittava musiikkia, vaikka koira pääroolissa onkin.

Aloitin koiratanssin harrastuksen Daltonin ollessa vuoden ikäinen. Asun Aurassa Turun lähellä ja löysin lähikunnasta koirakoulun, joka tarjosi koiratanssikoulutusta ja liityimme ryhmään. Kävin tuossa koulutuksessa reilut kaksi vuotta ja sinä aikana opettelimme runsaasti erilaisia temppuja. Muuta emme sitten osanneetkaan, enkä tiennyt yhtään miten tehdä koiratanssikoreografia.

Kuva: Katja Taskinen

Onneksi huomasin Auran Nuuskujen ilmoituksen koiratanssikurssista, jota veti Sanna Lipponen. Sanna oli siinä vaiheessa jo taituroinut bordercolliensa Novan kanssa freestylen Suomen ja Ruotsin koiratanssivalioksi. Sannan ohjauksessa teimme kurssilla pienen yhteiskoreografian ja ikävä totuus koiratanssitaidoitamme tai lähinnä niiden puutteista kävi kertarysäyksellä ilmi. Vaikka Dalton osasi kaikki koreografian liikkeet, niiden yhdistämisestä ei tuntunut tulevan oikein mitään. Niitähän emme olleet aikaisemmin lainkaan harjoitelleet.

Sanna liitti minut kurssin loputtua facebookin koiratanssiryhmään. Sitä kautta löysin Tahtitassut r.y:n, joka tarjosi tietoa koiratanssista ja siihen liittyvistä tapah-

tumista. Tahtitassujen silloinen puheenjohtaja Hanna Maines järjesti koiratanssin koreografiakurssin ja ilmoittauduin sinne. Hanna kertoi minulle alusta alkaen miten ohjelmaa voi lähteä tekemään ja pikkuhiljaa aloin kehitellä omaa koreografiaa. Musiikin valitseminen oli ensimmäinen haaste. Musiikki, josta itse pidän, ei sovi Daltonin liikkumiselle. Tätä en alkuun itse ymmärtänyt lainkaan vaan toin kurssille aina vähän samantyyppistä musiikkia mistä itse pidin.

Vihdoin Hanna kelpuutti yhden musiikkiehdotuksistani. Siitä alkoi tutustumisen audacity-ohjelmaan, jonka avulla kappaleita saa muokattua. Alkuun se oli todella hidasta. Lyhensin kappaletta ja poistin keskeltä kohtia. Siirsinkin musiik-

kinpätkiä paikasta toiseen. Tämä oli ensikertalaiselle tuskaista ja siihen meni monta päivää.

Viimein musiikista oli valmiina versio 1. Suunnittelin mielessäni mitkä liikkeet tulee mihinkin kohtaan ja kirjoitin koreografian paperille. Sitten vain harjoittelemaan siinä olevien liikkeiden yhdistämistä! Ja sepä onkin koiratanssin yksi haaste. Jos treenaa liikaa liikkeiden yhdistämistä, alkaa Dalton ennakoida seuraavaa liikettä liian aikaisin. Treenaaminen on jatkuvaa tasapainottelua. Pitää treenata liike. Pitää treenata liike siten, että voi itse tehdä jotain aivan muuta liikettä kehän toisessa päässä samaan aikaan. Pitää treenata se liikkeestä toiseen siirtyminen.. Ja taas pitää vahvistaa pelkkää liikkeen tekemistä ilman ennakkointia..

Kun liikkeiden yhdistäminen viikkojen harjoitusten jälkeen alkoi sujua, laitoin musiikin soimaan taustalle. Ja voi rähmä, eiväthän liikkeet ja musiikki sopineet lainkaan yhteen! Liike joka minun päässäni vei aikaa kymmenen sekuntia koreografiaa suunnitellessani, veikin todellisuudessa aikaa tuplaten enemmän. Ei muuta kuin poistamaan joitakin liikkeitä ja muokkaamaan uudelleen musiikkia, jotta tietyn liikkeen tekemiseen tulee lisää aikaa. Tätä vastaavaa tapahtui

useita kertoja. Lopulta musiikin versio5 alkoi tuntua mahdolliselta. Vielä meni viikkoja kun treenasimme ohjelmaa pienissä pätkissä, mutta sitten rohkaistuini yrittämään koko ohjelmaa kerralla läpi. Ja se meni! Sinnepäin. Ja se riitti minulle, olin aivan taivaissa kun itse tekemäni ohjelma saatiin Daltonin kanssa sujumaan alusta loppuun hyvässä yhteistyössä ja sujuvan tuntuisesti, vaikkei kaikki kohdat käsikirjoituksen mukaan menneetkään. Fiilis oli aivan huikea ja siihen olen jäänyt koukkuun. Olin yksin hallissa treenaamassa tuolloin, enkä voinut estää itseäni kyynelehtimästä.

Seuraavaksi aloin suunnitella koiratanssikilpailuihin osallistumista. Treenaamisen lisäksi piti valmistella esiintymisasu. Usein esityksissä saa olla mukana rekvisiittaa, mutta ensimmäisessä koreografiassani sitä ei ollut, joten sen tekemiseltä vältyttiin. Neulaa ja lankaa jouduin kuitenkin käyttämään, vaikka inhoan käsitöitä. Mustasta hameesta piti muokata sellainen, että koira pystyi pu-jottelemaan jalkojen välistä hameesta huolimatta. Koiralla saa olla korkeintaan kaulapantaa vastaava koriste, mutta itse en ole tykännyt laittaa koiralle koiratanssiin mitään.

Koreografiaa oli vielä treenattava esiintymisasuni kanssa, sillä liehuva hame on

koiralle melkoinen häiriö. Ennen virallisia kisoja osallistuimme möllikisoihin. Onneksi. Jännitys oli ennen esiintymistä todella suuri ja sitä se on edelleen. Vaikka olen kisannut paljon TOKOssa ja rallytokossa, on koiratanssi esiintymisessä jotain aivan erityistä. Siinä pistää likoon itseään paljon enemmän. Musiikki ei anna anteeksi mitään, vaan koko musiikin ajan ohjelman pitäisi olla sujuva esitys, jota on miellyttävä katsella. Saumattoman yhteistyön pitää jatkua keskeytyksettä koko esityksen ajan.

Esityksen pituus vaihtelee puolestatoista minuutista neljään minuuttiin. Tuomarit eivät etukäteen tiedä millainen koreografia koirakolla on tulossa. Niinpä ohjelma voi olla paikoin aivan jotain muuta kuin on alun perin suunnitellut, eivätkä tuomarit huomaa mitään, jos paikkaa tilanteen sujuvasti. Ensimmäisissä möllikisoissani kävi juuri näin. Dalton ei jostain syystä kehässä peruuttanutkaan ja muutenkin irtosi minusta huonosti. Sen sijaan Dalton innostui pussailemaan minua kesken ohjelman. Paikkailin paniikissa suoritusta käyttäen temppuja mitä mieleen juolahti. Esityksen lopussa olin harmissani kun ei se mennytkään suunnitelmieni mukaan. Yllätys ja ilo olivatkin suuria kun saimmekin todella paljon kehuja kaikilta ja voitimme luokkamme. Tunnelma tuolla möllikisoissa oli ihana,

Kuva: Taru Kanerva

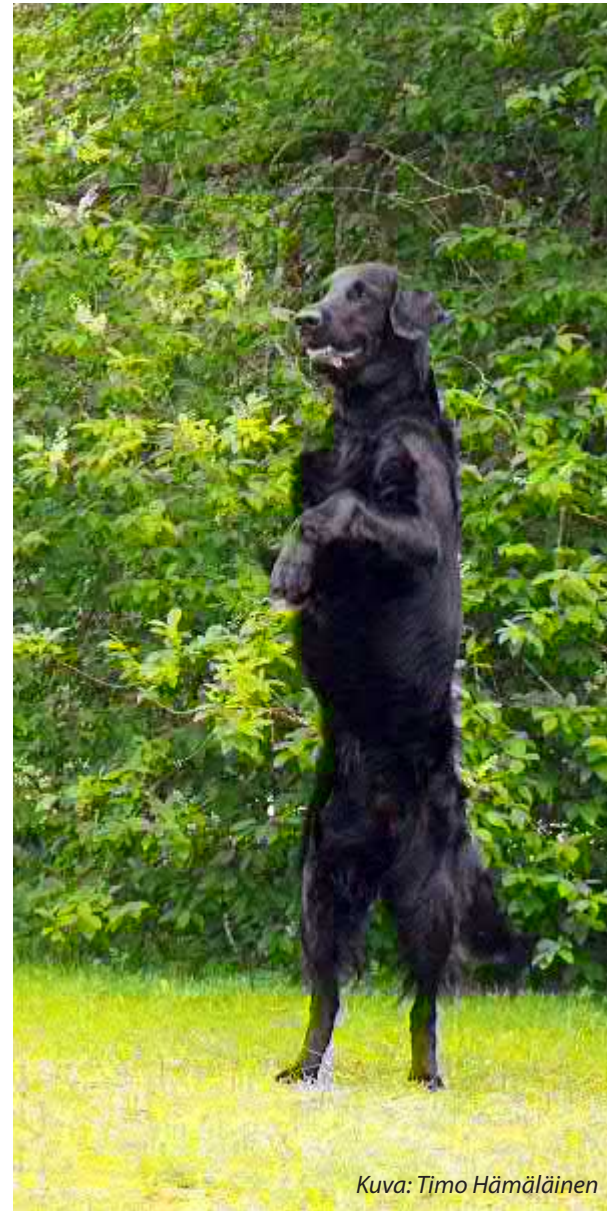
jokainen sai muilta osallistujilta kehuja kannustusta tai rohkaisua tarpeen mukaan. Ja myöhemmin sain huomata, että tuo sama ilmapiiri vallitsee virallisissakin kisoissa. Koiratanssiintymiset jännittävät vanhojakin konkareita kerrasta toiseen. Ikinä ei voi tietää mitä kehässä tapahtuu.

Rohkaistuin möllikisojen ansiosta osallistumaan virallisiin kisoihin. Kilpailuissa kolme tuomaria arvostelee esityksen taiteellisuuden ja teknisyyden. Mikäli niistä molemmista saa riittävän korkeat pistemäärät, voi saavuttaa alokas- ja avoimessa-luokassa kunniamaininnan eli kuman. Kuma mahdollistaa siirtymisen ylempään luokkaan. Voittaja-luokka on luokista ylin. Siellä riittävällä pistemäärällä voi saavuttaa sertifikaatin. Kolme sertifikaattia oikeuttaa koiratanssivalion arvoon, mutta ensimmäisen ja kolmannen sertifikaatin välissä pitää olla vähintään vuosi ja yksi päivä. Kisat ovat pääsääntöisesti hallikisoja, mikä mahdollistaa sen että liikkeitä voi tehdä maassakin ilman että esiintymisasut tai muu rekvisiitta on aivan kurassa.

Alokas-luokan ohjelmamme, jolla myös möllikisoihin osallistuin, ei ollut juonellinen vaan vähän ehkä tanssillinen. Musiikkina oli melodinen hevi, teemana oli yksinkertaisesti vain musta. Esiinnyimme alokas-luokassa yhteensä neljä kertaa, kahdella kerralla saavutimme kuman. Avoimeen-luokkaan tein koreografian, jossa esitin Pate Postimiestä ja Dalton oli apurini. Musiikin kesto oli pidempi kuin alokas-luokassa ja käsiohjauksia yritin häivyttää enemmän kuin alokas-luokassa. Esityksessä noustiin aamulla ylös, laskettiin päivän postit ja jaettiin ne. Koreografia oli täysin erityylinen kuin ensimmäinen ja koko idea tuli yhdestä ainoasta tempusta. Olin opettanut Daltonia viemään postikortteja kannelliseen laatikkoon. Tempun harjoitteluun meni melkein vuosi, mutta se kannatti! Sen ympärille sai hyvin kehitettyä juonen ja Dalton tykkäsi tästä tempusta. Esitimme ohjelman avoimessa luokassa vain kerran ja se meni meidän tasoomme nähden hienosti ja saimme kuman. Olin todella innoissani ja ajattelin kisata seuraavaksi voittaja-luokassa.

Voittaja-luokkaa varten suunnittelin taas hieman tanssillisemmän ohjelman, jälleen musiikkina melodinen hevi ja sama musta asu kuin alokas-luokassa. Käsiohjat yritin jättää käytännössä kokonaan pois ja liikkeisiin hain lisää vaatavuutta esimerkiksi sillä, että Dalton teki ne kauempana minusta. Treenasimme uusia liikkeitä kauan ja harjoituksissa koko ohjelma sujui. Starttasimme tuolla ohjelmalla useamman kerran ja saimme yhden sertifikaatinkin, mutta ohjelma ei mennyt minusta koskaan hyvin, eikä Dalton tuntunut siitä kisoissa innostuvan. Niinpä teimme Pate Postimieheen vähän muutoksia ja pidensimme ohjelman kestoja, jolloin saimme siitä voittaja-luokan ohjelman. Esitimme sen kisoissa kaksi kertaa ja molemmilla kerroilla tuli sertifikaatti ja nautimme sen esittämisestä. Nyt ehkä opin, että se melodinen hevi, ei vaan ole Daltonin juttu eikä myöskään liian taiteellinen ohjelma.

Nyt kisoja on takana jo kymmenen ja ehkä kerran koreografia on mennyt suunnitelmien mukaan alusta loppuun. Silti olemme päässeet etenemään mukavasti. Ensimmäinen voittaja-luokan sertifikaatti tuli tammikuussa 2017, joten nyt haaveissa olisi saada yksi sertifikaatti vielä vuonna 2018, jotta valioituminen olisi mahdollista. Tällä kertaa suunnitteilla on sammakkoaiheinen esitys, jota varten olen jo laittanut isäni tekemään telineen, joka kestää sekä minun, että Dalto-

Kuva: Timo Hämäläinen

nin painon ja äitini on askarrellut kankaisen raparperin. Olen siis saanut työllistettyä harrastukseni vuoksi myös perhettäni! Onneksi he auttavat aikuista lastaan, jolla on peukalo tuollaisissa hommissa vähän turhan keskellä kämmentä.. Nähtäväksi jää onnistutaanko tämän sammakko-koreografian kanssa vai pitääkö kehitellä taas jotain aivan muuta ja aloittaa kaikki alusta.

Liikkeiden harjoittelu on mielestäni lajin paras puoli. On ihanaa kun Dalton naksuttimen avulla tarjoaa erilaisia liikkeitä ja koemme molemmat onnistumisen riemua kun uusi liike onnistuu. Laji on minusta varsin työläs ja haastava, mutta samalla ja ehkä juuri siitä syystä todella antoisa. Monet harrastajista eivät koe koreografian tekoa kovin hankalaksi, heillä tuntuu olevan ideoita ja musiikkivaihtoehtoja loputtomiin. Onneksi he myös mielellään neuvovat ja jakavat ajatuksia. Myös musiikin editoimiseen ja esiintymisasujen tekemiseen tarjotaan nykyään apua nimellistä maksua vastaan. Näiden taitojen puuttuminen ei siis ole mikään este lajin harrastamiselle. Harrastajien määrä on koko ajan kasvussa ja kisoihin on jo tungosta, sillä niitä on vuodessa melko vähän.

Koiratanssi on todella kiva laji, jota voi suositella jo-

kaiselle. Youtubessa on runsain mitoin toinen toistaan hienompia koiratanssiesityksiä. Meillä on Daltonin kanssa vielä varsin paljon treenattavaa, jotta yltäisimme samalle tasolle, mutta meidänkin löytää Youtubesta hakusanoilla Dalton freestyle koiratanssi.

<https://youtu.be/kNkQxLHvoIA>
https://youtu.be/mMS_O2Rvuf8
<https://youtu.be/QiYG9WLOYAo>

Alla on myös esimerkki koreografian suunnittelusta paperilla. Vasemmalla sarakkeessa on musiikin kesto, seuraavaksi musiikin sanat tai muita huomioita musiikista, jotka helpottavat ainakin aluksi muistaman mikä liike missäkin kohdassa piti tapahtua ja viimeisessä sarakkeessa on itse koreografia.

	alkuasento	maataan vastakkain, minä sykkyrällä Dalton pyllistää
0-13		Dalton peruuttaa ryömien
13-20		Dalton kyljellään
20-22		Kierähdys
23-29		Hyppy yli + kiertää ympäri
29-40		Takaperin mun ympäri
40-50		selkään spin
50-1.08min	Days had gone	Olkapäille etutassuilla
1.08-1.15	staring at the clouds above	Katsellaan ylös, puoli vaihtuu olkapäältä toiselle
1.15-1.23		Peruutus minusta pois
1.23-1.34	nopeutuu	Mun yli ali hypyt
1.34-1.48		Seuraamisasento mun eteen
1.48-2.03		Pyörähdys
2.03-2-13		Tassut mun selkään
2.13	mies laulaa	Pyörähdykset + Peruutus mun jalkojen välistä
2.30-2.38	vauhdikas	Dalton pyörii paikoillaan, minä pyörien pois päin
2.38-2.46		Ylös useamman kerran Dalton kaukana, vastakkain
2.52-3.06		Kahdeksikkoo käsien ja jalkojen ympäri
3.06-3.15		loppuasennossa, joka on selällään mun käsien alla.

Kuva: Sanni Väyrynen

Kuva: Ása Nenzén

JOULUILMOITUKSET FLATTIVIESTIIN 4/2017

On taas aika muistaa kasvatteja ja muita flattiystäviä joulutervehdyksellä.

Jouluilmoitusten (neliväri) hinnat ovat seuraavat:

- 1/1 sivu (180 x 260 mm) **40 €**
- 1/2 sivu (180 x 130 mm) **20 €**
- 1/4 sivu (90 x 130 mm) **10 €**

Ilmoitusmateriaalin osoite: flattiviesti@gmail.com

Ilmoitusten toimitusaikataulu:

Ilmoitusaiuneisto tulee toimittaa viimeistään 3.11.2017 Flattiviestin sähköpostiin. Mikäli tarvitset apua ilmoituksen tekemisessä, ilmoitathan siitä hyvissä ajoin.

Kuvien tulee olla resoluutioltaan 300 dpi/ppi ja valmiiden ilmoitusten tulee olla pdf-, tif-, tai jpg-muodossa. Tekstin voi toimittaa rtf- tai doc-muodossa. Ilmoitukset laskutetaan lehden ilmestymisen jälkeen.

Flattiviesti etsii lisävoimia toimituskuntaan.

Toimituskuntaan etsitään toimitussihteeriä sekä taittajaa, ja mikäli innostusta löytyy, myös muihin tehtäviin.

Taittajan tehtäviin kuuluu pääsääntöisesti lehden taitto ja siihen liittyvät tehtävät, sekä tarvittaessa esimerkiksi ilmoitusmateriaalin tuottaminen Flattiviestiin.

Toimitussihteerin tehtäviin kuuluu esimerkiksi aineiston oikoluku ja tarkistus, sekä materiaalin valmistelu taittoa varten.

Mikäli kiinnostuit, ota yhteyttä Mari Mamiiaan puheenjohtaja@flatti.net

Sileäkarvainen noutajanarttu
FI MVA & JVA

Gilliam´s Gold Special

FI51790/15 s. 28.05.2015

i. SE & DK MVA SE JVA LP 1 Gilliam´s Gold One Of A Kind

e. SE JVA Quillquest U R Unique

kasv. Karin Friberg

om. Ann Leskinen

SERTIT:

22.10.2016 Seinäjoki, Matti Tuominen

13.05.2017 Laihia, Paavo Mattila

04.06.2017 Kauhajoki, Satu Ylä-Mononen

NOU1:

06.08.2016 Vimpeli, Jyrki Oikarinen

Sileäkarvainen noutajauros
FI MVA

Black Mica's Less Is More

FI44058/14, s. 12.2.2014

i. GB MVA JW Steelriver Blazin Hot At Blacktoft

e. SE MVA(N) NO MVA EE MVA SEVV-16 Black Mica's For God's Sake

kasv. Linda ja Cecilia Edberg

om. Jaana Rätty

SERTIT:

25.7.2015 Mikkeli, Esko Nummijärvi

6.8.2016 Kurikka, Kati Heiskanen

9.7.2017 Raasepori (Karjaa), Harto Stockmari

NOU1:

17.5.2015 Kouvola, Maarit Nikkanen

Sileäkarvainen noutajauros
FI MVA EE JMVA EEJV-16 EEV-16

Dantaran Emotional Rescue

FI29035/15 s. 21.05.2015

i. *C.I.B FI MVA EE MVA EE JMVA EEJV-14 Dantaran Daily Bonus

e. C.I.B FI MVA EE MVA EE JMVA EEJV-14 EEV-16 Almanza Between

You And Me

kasv. Laura Rajakallio

om. Jaana Rätty

SERTIT:

27.8.2016 Helsinki, Viveca Lahokoski

8.10.2016 Tampere, Eirin B Stenbro

21.5.2017 Hamina, Riitta Niemelä

NOU1:

2.7.2016 Tammela, Kari Silvennoinen

Sileäkarvainen noutajanarttu
FI MVA EEJMVA

Dantaran Especially For You

FI29031/15, s. 21.5.2015

i. C.I.B* FI&EE MVA EEJMVA EEJV-14 Dantaran Daily Bonus

e. C.I.B FI&EE MVA EEJMVA EEJV-14 EEV-16 Almanza Between You

And Me

kasv. Laura Rajakallio

om. Laura Rajakallio

SERTIT:

21.1.2017 Turku, Elina Haapaniemi

20.5.2017 Hamina, Riitta Niemelä

17.6.2017 Kotka, Ligita Zake

NOU1:

2.7.2016 Tammela, Kari Silvennoinen

Sileäkarvainen noutajauros
FI MVA

Celtair Cutting Corners

FI35785/12, s. 21.5.2012

i. FI MVA SE MVA(N) TOFFEDREAMS PAPARAZZI

e. C.I.B FI MVA LT MVA LTV-10 CELTAIR NOT GUILTY

kasv. Jenni Juvén

om. Johanna Myllyharju ja Antti Korhonen

SERTIT:

30.7.2016 Pori, Tanya Ahlman-Stockmari

19.10.2013 Seinäjoki, Kirsi Nieminen

20.7.2013 Ylivieska, Elena Ruskovaara

NOU1:

18.6.2017 Kajaani, Tapio Sihvonen

LTE:

10.9.2016 Oulu, Reijo Hynynen ja Jari Laine

Sileäkarvainen noutajanarttu
FI MVA

Celtair Piece Of Me

FI32874/14 s. 12.5.2014

i. C.I.B FI MVA EE MVA Starworkers Rock My World

e. FI MVA Celtair Cashel Kate

kasv. & om. Jenni Juvén

SERTIT:

19.3.2016 Jämijärvi, Tarja Hovila

9.4.2016 Pertunmaa, Helin Tenson

15.5.2016 Seinäjoki, Tanya Ahlman-Stockmari

NOU1:

24.9.2016 Suonenjoki, Taru Hiltunen

Sileäkarvainen noutajanarttu
FI MVA

Ninjatähden Black Unique

FI48700/14 s. 1.9.2014

i. C.I.B C.I.E FI MVA FI TVA EE MVA LV MVA EE VMVA SE TVA EEVV-17 FOWL REED'S BLACKPOOL

e. C.I.B FI MVA KVICKSANS HEAVEN CAN WAIT

Kasv. Satu Marins

Om. Pia Kauppinen, Ville Suhonen, Nea Suhonen

SERTIT:

30.4.2016 Tampere, Juha Putkonen

14.5.2016 Mynämäki, Marko Lepasaar

8.7.2017 Sauvo, Riitta Niemelä

CACIB:

29.7.2017 Pori, Paula Rekiranta

NOU1:

16.8.2015 Hattula, Pasi Majuri

ALO1:

10.6.2016 Hattula, Jouni Vimpeli

HALLITUS 2017**puheenjohtaja**

Mari Mamia
Stor-Rösintie 66
01150 Söderkulla
p. 050 458 6770
puheenjohtaja@flatti.net

sihteeri (ei hallituksen jäsen)

Tanja Aunela
Turku
p. 0400 939 076
sihteeri@flatti.net

Anne Haverinen
Paitamo
p. 044 360 1152
kennelregalerazza@gmail.com

Mia Jaakola-Siimes
Pöytyä
p. 050 376 4517
mia@maahismaen.com

Heidi Troberg
Sulva
p. 040 536 5174
trobergheidi@gmail.com

Piia Piiparinen
Koria
p. 040 831 4848
flatti87@gmail.com

Raisa Hartikainen
Kolari
p. 040 754 7760
raisaharti@gmail.com

varajäsenet

Liisa Jyväskylä
Tampere
p. 040 575 8572
liisaj@gmail.com

Tomi Nieminen
Elimäki
p. 040 561 1858
tomi.nieminen1@gmail.com

TOIMIHENKILÖT 2017**taloudenhoitaja**

Marjatta Eivola
Vaahterakuja 2 D 11
21250 Masku
p. 050 554 3183
marjatta.eivola@gmail.com

jäsensihhteeri

Anu Slnkkonen
Asevelitie 13 A 2
36600 Pälkäne
p. 040 538 9890
jasenasiat@flatti.net

tarvikemyynti

Heidi Vainio
Leikluodontie 130
23310 Taivassalo
p. 0400 822 110
tarvike@flatti.net

pentuvälittäjät

Hanna Hujanen
p. 040 578 9523

Sanna Lahtinen
p. 040 731 0831

pentu@flatti.net

**kiertopalkinnot,
pisteiden laskeminen**

Senni Husso
flatti.kiertopalkinnot@gmail.com

**kiertopalkinnot,
palkintovastaava**

Tomi Nieminen
tomi.nieminen1@gmail.com

Flattiviesti

päätoimittaja
Mari Mamia

taitto

Essi Tenho

toimitussihteeri

Anu Numminen

flattiviesti@gmail.com

JALOSTUSTOIMIKUNTA

flatti.jalostus@gmail.com

puheenjohtaja

Kirsi Nieminen
Saarentaus
p. 0400 641 866
kirsi@heilurihannan.fi

sihteeri

Mia Jaakola-Siimes
Pöytyä
p. 050 376 4517
mia@maahismaen.com

jäsenet

Laura Rajakallio
Jenni Juvén
Miia Suppanen

NÄYTTELYTOIMIKUNTA**puheenjohtaja**

Piia Piiparinen
Koria
p. 040 831 4848
flatti87@gmail.com

jäsenet

Satu Marins
Nina Skyttä
Liisa Jyväskylä
Tomi Nieminen
Tanja Mattila

**ULKOMUOTOTUOMARI-
TOIMIKUNTA**

puheenjohtaja
Riitta Niemelä
Kirkkonummi
p. 040 709 1133
riitta@morrini.net

jäsenet

Heli Siikonen
Katja Korhonen

MEJÄ-TOIMIKUNTA**puheenjohtaja**

Miia Koski
Porvoo
p. 050 458 2157
koski_miia@live.com

jäsenet

Mari Mamia
Anu Numminen
Liisa Keränen
Marika Strang
Marko Saarni

NOME-TOIMIKUNTA**koesihteeri**

Katja Villikka
Kouvola
p. 040 867 2911
katjavillikka@gmail.com

**Noutajakoira järjestöjen
yhteistyötoimikunta**

Mari Mamia

ALUEYHTEYSHENKILÖT**Rovaniemi**

Jarmo Vaarala
p. 040 821 8392
jarmo.vaarala@ramk.fi

Savon seutu

Aleksi Rauhanen
p. 040 527 9097
aleksi.rauhanen@gmail.com

Oulun alue

Henna Mikkonen
p. 044 540 0609
hennamik@gmail.com

Keski-Suomi (Mäntän seutu)

Janne Järvinen
p. 050 377 8880
janne68jarvinen@gmail.com

Keski-Suomi (Jyväskylä)

Mika Toskala
p. 040 564 9053
mika.toskala@elisanet.fi

Keski-Suomi (Jämsä)

Riitta Koivisto
p. 040 544 6697
riitta.koivisto@gmail.com

Vaasan alue

Heidi Troberg
p. 040 536 5174
trobergheidi@gmail.com

Varsinais-Suomi

Mia Jaakola-Siimes
p. 050 376 4517
mia@maahismaen.com

Kainuun alue

Anne Haverinen
p. 044 360 1152
kennelregalerazza@gmail.com

Pirkanmaa

Tarja Tuhola
p. 040 515 1932
vilpputuhola@yahoo.com

Satakunta

Maija Jokela
p. 040 412 0392
maija.jokela@pori.fi

Kaakkois-Suomi

Tiina Sudensalmi
p. 040 515 6133
sudensalmi@kolumbus.fi

A taste of Sweden

BOZITA ROBUR

Paremmen toimiva
– paremmat tulokset

Bozita Robur on Ruotsissa valmistettu superpremium koiranruoka, joka vahvistaa koirasi kehoa ja sen toimintoja. Se sisältää erittäin paljon tuoretta ruotsalaista lihaa sekä ravintoaineita, jotka yhdessä pitävät koirasi ruoansulatuksen ja nestetasapainon optimaalisessa balanssissa. Bozita Robur -sarjasta löydät täydellisen vaihtoehdon koirasi kaikkiin elämänvaiheisiin. Koirien testaamat maut.

- Sisältää erittäin paljon tuoretta lihaa (mm. kanaa, lammasta, hirveä ja pohjoismaista lohta), jonka ansiosta ruoka on maittavaa ja hyvin sulavaa.
- Gluteeniton, sisältää riisiä ja maissia.
- SPC – erikoiskäsiteltyä kauraa, täysin luonnollista ilman kemiallisia lisäaineita – sopii hyvin herkkävatsaisille ja ennaltaehkäisee vatsavaivoja.
- MacroGard – luontainen beetaglukaani ilman kemiallisia lisäaineita – vahvistaa koirasi immuuniteettisuojaa.
- Sisältää reilusti C- ja E-vitamiineja, jotka yhdessä seleenin kanssa antavat täydellisen antioksidanttisuojaan.
- Sisältää glukosamiinia ja kondroitiinisulfaattia (ei Breeder&Puppy, Maintenance, Maintenance Mini)

Hyvää ruokaa
Lantmännensiltä.

www.bozita.com/fi
puh. 09 454 3396

BOZITA
ROBUR
TRIBUTE
The Functional Dog Food

www.bozita.com